

IN JUDEȚUL VASLUI

**Debut
promițător
în campania
agricolă**

PREȘEDINȚI DE COOPERATIVE AGRICOLE DAU O ÎNALȚĂ APRECIERE PARTICIPĂRII TINERILOR ÎN ACEASTA CAMPANIE, ACȚIUNILOR ÎNIIATE DE ORGANIZAȚIILE U.T.C. ÎN VEDEREA CREȘTERII PRODUCȚIEI AGRICOLE.

După ploaia căzută în ultima vreme în județul Vaslui, timpul a devenit din nou prielnic lucrărilor agricole de primăvară. Reușita în condiții mai bune de umiditate a solului, însămânțarea culturilor din prima epocă se află acum, în majoritatea unităților în stadiul de finalizare.

În câteva zile, apropiind după stadiul actual și după ritmul de lucru, aceste lucrări, care afectează 42.300 ha, vor fi practic încheiate în întregul județ, urmând ca în jurul datei de 10 mai să se treacă la însămânțarea culturilor din epocă a II-a. Pe 33.000 hectare, în care porumbul și revine o pondere însemnată, mecanizatorii, membrii cooperativelor, ceilalți lucrători și specialiști din agricultura județului acordă acum o deosebită atenție lucrărilor pentru pregătirea solului. Se grăbează, se discută, se fertilizează cu îngrășăminte chimice și naturale, mecanic — iar acolo unde nu pot intra tractoarele, cu atelajele — se ară ultimele suprafețe pe care nu s-au putut face ogoare în toamnă. Concomitent, se lucrează în vii, în livezile de pomi, în grădinile de legume, la desecări, la îndiguiri — secțoare care solicită din ce în ce un volum tot mai mare de muncă.

Atmosfera de lucru febrilă, specifică acestei campanii amintite de la prima oară în comuna Costești. La primele ore ale dimineții, pe un vânt destul de aspru, peste 1.000 de membrii cooperativelor lucrau la tăiatul viței de vie pe 116 ha, în livezile de pomi pe 160 ha, în grădinile de legume pe 15 ha; 12 tractoare din cele 42 ale secției de mecanizare însămânțau ultimele 20 de hectare cu floarea-soarelui din cele 150 planificate, încheiau la orele 9 însămânțarea borcagului și a seclei furajere.

Într-un alt punct de lucru al cimpului, de-a lungul unui riu, 280 de săteni ridicau un dig pe un kilometru și jumătate pentru scoaterea a 105 ha de sub pericolul apei. În cea mai mare parte salariați ai tuturor unităților din comună, elevii membrii cooperativelor din zootehnie și din sectoarele anexe ale C.A.P., mobilizați de către organizațiile de partid din comună, organizația U.T.C., consiliul popular comunal executau aceste lucrări prin muncă voluntar-patriotică. În acest fel, ne declara secretarul amintitei organizații, și primarul comunei, prezentați și ei la muncă, lasau celorlalți cooperativiști timp să execute în condiții cât mai bune, celelalte lucrări de campanie care sînt într-un volum destul de mare. Situația întinse în Costești, era prima confirmare a eficienței măsurilor luate din timp de organele agricole județene, de conducerea cooperativei.

Aceiași participare în masă la lucru a cooperativelor, aceeași bună funcționare a tractoarelor și mașinilor și o execuție ireproșabilă a lucrărilor, am întîlnit-o și la Ivesți, unde însămânțările din epocă I s-au terminat; atenția acordându-se în continuare lucrărilor pe cele 160 de hectare cu vie pe rod și plantării a încă 30 de ha, lucrările din grădinile de legume, în cîmp fiind zilnic peste 95 la sută din membrii cooperativelor și unității. La fel la Polidna. „Acum, spre deosebire de anii trecuți, ne spunea Gh. Sandu, președintele cooperativei, membrii cooperativelor trebuie doar să fie dirijați, forma nouă de retribuție în acord global fiind principala formă de mobilizare. În acest an avem și o mai bună structură de vîrstă a membrilor participanți la muncă. Cei peste 150 de tineri îi avem acum practic printre noi”. Și tinerii își fac nu numai datoria de membrii participanți la treburile curente ale cooperativei, răspunzînd chemărilor consiliului de conducere, întreprinzînd în același timp acțiuni specifice în măsură să amplifice contribuția lor la executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole la Costești.

Aceiași fel de colaborare, același stil de muncă am întîlnit la cooperativa agricolă din Tutova. Ajungînd aici seara, am nimerit la sediul de lucru a consiliului de conducere, care întocmea planul de activitate pentru a doua zi. Adusă la un moment dat în discuție, problema lipsei de rație pentru vie, președintele cooperativei, Nicolae Geană, propunea ca soluție tăierea de răchită de pe marginea girlei. „Ne trebuie pentru asta, cițiva oameni care să încalce cizme lungi de cauciu și să intre în apă. E un lucru greu, dar trebuie atunci V. Munteanu, reprezentantul tinerilor, o preluăm noi”.

N. COȘOVEANU

**PE agenda
ZILEI**

• Avem, mărturisim, o obligație plăcută: să anunțăm că, astăzi, după ultima oră de curs, pentru școlarii țării, ÎNCEPE VACANȚA DE PRIMĂVARĂ!

Pentru alte amănunte parcurgeți reportajul nostru din pagina a 2-a.

**REȘIȚA, AL 19-LEA
CENTRU
UNIVERSITAR**

• Incepînd cu anul universitar 1971—1972, Reșița devine al 19-lea centru universitar al țării prin înființarea Institutului de subingineri. Noul institut va pregăti subingineri în trei specialități: tehnologia construcțiilor de mașini grele — cursuri de zi și serale; electrotehnică și tehnologia sudurii — cursuri de zi. Primul concurs de admitere

va avea loc între 10—20 iulie a.c.

• Prima expediție transafricană românească a atins punctul terminus al călătoriei. Imbarcați pe nava „București”, membrii expediției se află în drum spre patrie.

**de peste
hotare**

MOSCOVA

La Palatul Congreselor din Kremlin, au continuat, în cursul zilei de ieri, lucrările celui de al

XXIV-lea Congres al P.C.U.S.

BUDAPESTA

Insemnări despre „Uzina-insulă”, cum mai e denumit binecunoscutul combinat metalurgic „Csepel”.

PAG. 8

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**Scinteia
tineretului**

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II, Nr. 6803

8 PAGINI — 30 BANI

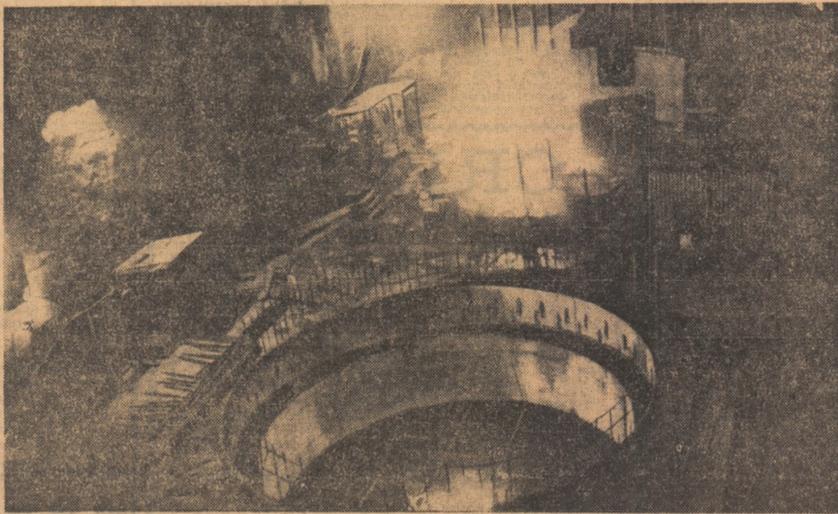
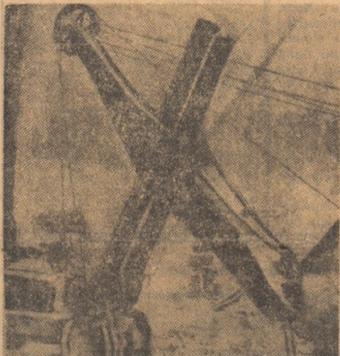
SIMBĂȚĂ 3 APRILIE 1971

**LOTRU
ÎNTR-UN DOUĂ PRIMĂVERI**

UN AN DE LA ÎNFIINȚAREA ȘANTIERULUI NAȚIONAL AL TINERETULUI

MIINE, LA CAREUL FESTIV AL BRIGADIERILOR SECVENȚELE CONSEMNAȚE ASTĂZI DE REPORTERII NOSTRI VOR FI ÎNTREGITE ÎNTR-UN RODNIC BILANT, CE VA CONSTITUI REPERUL DE BAZĂ AL ACTIVITĂȚII VIITOARE.

PAG. 3

Anul trecut, la sfîrșitul lui martie, în centrul subteran excavatoarele și pic-kamerele încă mușcau din munte...

Anul acesta, tot la sfîrșitul lui martie, în centrul subteran construcții au creat montorilor un larg front de lucru

**CE „NOROC” ÎȚI
OFERĂ „FORTUNA”
CÎND EȘTI CINSTIT**

Florica Lehaș, U.T.C.-istă, fostă angajată prin transfer „în interesul serviciului” în magazinul de prezentare și desfacere „Fortuna” caută un loc unde să muncească.

Unui asemenea anunț i-ar sta foarte bine la „Mica publicitate” dar n-o să-i găsim nici odată acolo. Pentru că tîrîra cu pricina a ales o altă cale: a preferat să bată cu insistență la toate porțile dincolo de care ar putea să găsească dreptate.

Îată, sumar prezentat, ISTORICUL CAZUEI Lehaș: e angajată prin transfer la magazinul „Fortuna” la 14 decembrie 1970, pe post de casier controlor; după mai puțin de o lună este sancționată de către conducerea magazinului cu retrogradarea definitivă din casieră în muncitor necalificat. În urma con-

tației înaintată la MAIASA, se revine asupra deciziei limitîndu-se retrogradarea la 30 de zile. Motivele oficiale ale sancțiunii: indisciplina, mahalagism, incompetență profesională (ordinea acuzațiilor este extrasă din decizia de sancționare).

PĂTRU DOSĂRE pe coperta cărora e scris numele fostei angajate de la „Fortuna” se află fiecare pe masa ete unui organ de conducere: Comitetul U.T.C. comert al municipiului București, Direcția de resort din MAIASA, conducerea filialei I.V.B.F., care patronază direct unitatea și, în sfîrșit, instanța de judecată.

SOFIA SCORTĂRU

(Continuare în pag. a II-a)

FOTBAL

1971 — anul reconfirmării

Interviul nostru cu ANGELO NICULESCU

• Obiectivele „Naționalei” • Se caută un nou „Dumitrache” • Cum se explică „decalajul” • Se vizează o „producție” mai mare de goluri • Angelo Niculescu îl iubește, totuși, pe Dobrin • Adepții și dușmanii „temporizării” • Cine va fi noul antrenor al „Naționalei”?

PAG. 7

Exigență și discernămint

**ÎN PROMOVAREA
VALORILOR
AUTENTICE**

Județul Sibiu, perimetrul geografic cu puternice tradiții culturale, introduce în circuitul nostru spiritual contemporan creații și forțe artistice de prim rang. Simpla însușire de cifre este elocventă, pentru a înțelege amploarea mișcării culturale de aici, discernămintul „consumatorului”, prestigiul instituțiilor care difuzează sub girul lor acest fenomen de masă, refractar din ce în ce mai mult diletanțismului, amatorismului facil. În acest sens depun mîrturie, deopotrivă, atît numărul mare de activiști culturali, în măsura în care orice participant la mișcarea artistică și

culturală de masă este un promotor de valori autentice, cit, și ca o firească consecință, calitatea produselor pe care această activitate o emană.

Organic integrate întregii vieți culturale-artistice a județului manifestările aparținînd naționalităților conlocuitoare din această parte a țării, poartă distinct, amprenta originalității lor creatoare. Referindu-ne, în cele ce urmează la populația de limbă germană, vom începe

ADAM NICOLAE

(Continuare în pag. a VI-a)

DIN ACTIVITATEA CULTURAL-ARTISTICĂ A POPULAȚIEI DE LIMBĂ GERMANĂ DIN JUDEȚUL SIBIU

CRITICA

de GEORGE IVAȘCU

ÎN CLIMATUL de creație efervescentă pe care l-au stimulat Congresul al IX-lea și al X-lea, afirmarea spiritului critic s-a instituit ca o variabilă legitimă a însăși construcției noastre socialiste. Operă consistentă a întregului popor, civilizația și cultura pe care cu fiecare zi o îmbogățim și o desăvîșim implică nu numai o cunoaștere deplină a ceea ce se înfăptuiește, dar, cu aceeași dragoste și cu sporită luciditate, o determinare critică a progresului realizat, o definiție exactă a ceea ce marchează într-adevăr mersul înainte și, prin consecință, a ceea ce face să stagneze sau chiar frîneze activitatea.

Am depășit — trebuia să depășim — stadiul în care domina prejudecata că prin critică se diminuea imaginea succeselor în construirea noii orînduirii și că nu era bine să dezvoltăm public lipsurile. Și nu odată, aspectele pe care le luau aceste lipsuri, erau mai mult decît curante, se repercutau în viața noastră de fiecare zi. Oricît de bine intenționate, ascunderea sau colocalizarea lor nu puteau avea un efect pozitiv; dimpotrivă.

(Continuare în pag. a II-a)

**SOCIETATEA
TINERILOR**

RELĂȚIILE TINERILOR CU TINERII

Vîrsta noastră, a elevilor de liceu, este vîrsta la care se multiplică și se îmbogățesc relațiile cu societatea, este vîrsta în care spargem cadrul familiei și pătrundem într-un mai larg cadru social. Această schimbare este favorizată tineretului nostru de educație comunistă în care este formată, de unitatea sa interioară, datorată idealului comun, datorată organizației U.T.C. care-inește la muncă și la distracție.

Totuși, la nivel individual apare un impas, o criză în

existența adolescentului. Lipsiți de o bună îndrumare, atacați de complexe, de timidezitate, unii tineri între 15—17 ani se simt singuri, incapabili să se lege prin prietenie de să se lege de generație. Investiția făcută prin colegii noștri sub semnul „singuratic-sociabil” este consemnată de rezultatele anchetei.

IRINA GORUN,
cl. a XII E
Liceul „Mihail Sadoveanu”
București

(Continuare în pag. a VII-a)

CE IDEI,
CE IPOTEZE
SAU
CONCLUZII
V-AU
PRILEJUIT

CERCETĂRILE
ȘTIINȚIFICE

DESFĂȘURATE

ÎN PRAJMA

SEMICENTE-

NARULUI

PARTIDULUI

La ancheta noas-

tră răspund astăzi:

Conf. dr. GHEOR-

GHE CAZAN, asis-

tent univ. GHEOR-

GHE VASILESCU,

prof. dr. CONSTAN-

TIN DANCIU, conf.

dr. NISTOR PRISCA

PAG. 4

CRITICA
de GEORGE IVAȘCU

ÎN CLIMATUL de creație efervescentă pe care l-au stimulat Congresul al IX-lea și al X-lea, afirmarea spiritului critic s-a instituit ca o variabilă legitimă a însăși construcției noastre socialiste. Operă consistentă a întregului popor, civilizația și cultura pe care cu fiecare zi o îmbogățim și o desăvîșim implică nu numai o cunoaștere deplină a ceea ce se înfăptuiește, dar, cu aceeași dragoste și cu sporită luciditate, o determinare critică a progresului realizat, o definiție exactă a ceea ce marchează într-adevăr mersul înainte și, prin consecință, a ceea ce face să stagneze sau chiar frîneze activitatea.

Am depășit — trebuia să depășim — stadiul în care domina prejudecata că prin critică se diminuea imaginea succeselor în construirea noii orînduirii și că nu era bine să dezvoltăm public lipsurile. Și nu odată, aspectele pe care le luau aceste lipsuri, erau mai mult decît curante, se repercutau în viața noastră de fiecare zi. Oricît de bine intenționate, ascunderea sau colocalizarea lor nu puteau avea un efect pozitiv; dimpotrivă.

(Continuare în pag. a II-a)

SCENA

Semecentenerul partidului este sarbatorit de fiecare colectiv de teatru din Capitala...

Scena fiind încă necunoscută publicului bucarestean...

MEDEEA IONESCU

PORTATIV SAPTAMINA CREATIEI ROMANEȘTI

Sub genericul „Săptămîna creației românești”...

„Piesa face parte din ciclul de lucrări inspirate de teme culesse din codicele românești...”

PLASTICĂ

Ateneul tineretului își are acum asigurată un prestigiu cultural incontestabil...

POP FESTIVAL — EDIȚIA A DOUA

A doua ediție a festivalului formațiilor studențești de muzică...

(Urmare din pag. 1)

Vă propunem să răsfolim împreună un AB CINCILEA OSAR pe a cărui copertă sîm scrisi decorații...

ANGAJAREA... LA CIA „FORTUNEI”

Capricioasă zefea a norocului patronat adesea închezarea încheierii de la „Fortuna”...

Eu am trimis-o la serviciul personal preciza ulterior acestuia...

Criteriile de angajare într-o unitate socialistă sînt ar legate. Este mai mult decît evident că „Fortuna” nu poate să facă abstracție de acest criteriu...

Avem în față două răspunsuri adresate lui Beheci de inspectori comerciali și de secție economică...

CE „NOROC” ÎȚI CĂȘTEȘTE „FORTUNA”

În depozitul din Militari. Este evident că cei în cauză doreau să scape de „oala neagră”...

VACANȚA CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

S-a plîmuit, ca de obicei — individual, dar mai ales, în colectiv — cum să fie „exploatare”...

Prima expediție transafricană românească și-a încheiat cu succes misiunea

După un lung și dificil drum, prima expediție transafricană românească...

CRITICA (Urmare din pag. 1)

Exercițiul spiritului nostru critic impune o continuă reevaluare a eforturilor și a rezultatelor obținute...

Cu cît gradul nostru de conștiință a ceea ce am înfăptuit și a ceea ce noi avem de înfăptuit și mai ridicat, cu atît și spiritul nostru critic se definește mai riguros și mai aplicat...

În domeniul — alii de complex — al culturii, exercițiul spiritului critic impune nu mai puțin direct și eficient Acum 62 ani sîbrilean publico în volum alebra lu lucrare de sinteză Spiritul critic în cultura românească...

Prin multiplele sale instituții, prin cuprinzătoritatea ei moral-vestitula de exprimare, prin însăși funcția ei larg socială, cultura noastră contemporană trebuie să se afirme ca unul din factorii cei mai activi ai conștiinței critice românești...

vedit, ele erau compensate de o calitate importantă: Florica Beheci e un om cinstit. Cînd a leșt la lveală acest aspect al personalității noi angajate, se filiera „responsabilităților” de la „Fortuna” s-a dat alarma. Ce s-a întimplat?

chelat cu acest prilej se spune: „Considerăm că vina aparține și conducătorului magazinului și prezentării „Fortuna” care, deși a luat cunoscîntă și a primul control au fost ridicate măsuri în stare de alertare, timp de trei săptămîni, pînă la al doilea control nu a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea și scoaterea din vînzare a produselor alterate”...

VACANȚA CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

S-a plîmuit, ca de obicei — individual, dar mai ales, în colectiv — cum să fie „exploatare”...

Prima expediție transafricană românească și-a încheiat cu succes misiunea

După un lung și dificil drum, prima expediție transafricană românească...

CRITICA (Urmare din pag. 1)

Exercițiul spiritului nostru critic impune o continuă reevaluare a eforturilor și a rezultatelor obținute...

Cu cît gradul nostru de conștiință a ceea ce am înfăptuit și a ceea ce noi avem de înfăptuit și mai ridicat, cu atît și spiritul nostru critic se definește mai riguros și mai aplicat...

În domeniul — alii de complex — al culturii, exercițiul spiritului critic impune nu mai puțin direct și eficient Acum 62 ani sîbrilean publico în volum alebra lu lucrare de sinteză Spiritul critic în cultura românească...

Prin multiplele sale instituții, prin cuprinzătoritatea ei moral-vestitula de exprimare, prin însăși funcția ei larg socială, cultura noastră contemporană trebuie să se afirme ca unul din factorii cei mai activi ai conștiinței critice românești...

vedit, ele erau compensate de o calitate importantă: Florica Beheci e un om cinstit. Cînd a leșt la lveală acest aspect al personalității noi angajate, se filiera „responsabilităților” de la „Fortuna” s-a dat alarma. Ce s-a întimplat?

chelat cu acest prilej se spune: „Considerăm că vina aparține și conducătorului magazinului și prezentării „Fortuna” care, deși a luat cunoscîntă și a primul control au fost ridicate măsuri în stare de alertare, timp de trei săptămîni, pînă la al doilea control nu a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea și scoaterea din vînzare a produselor alterate”...

VACANȚA CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

S-a plîmuit, ca de obicei — individual, dar mai ales, în colectiv — cum să fie „exploatare”...

Prima expediție transafricană românească și-a încheiat cu succes misiunea

După un lung și dificil drum, prima expediție transafricană românească...

CRITICA (Urmare din pag. 1)

Exercițiul spiritului nostru critic impune o continuă reevaluare a eforturilor și a rezultatelor obținute...

Cu cît gradul nostru de conștiință a ceea ce am înfăptuit și a ceea ce noi avem de înfăptuit și mai ridicat, cu atît și spiritul nostru critic se definește mai riguros și mai aplicat...

În domeniul — alii de complex — al culturii, exercițiul spiritului critic impune nu mai puțin direct și eficient Acum 62 ani sîbrilean publico în volum alebra lu lucrare de sinteză Spiritul critic în cultura românească...

Prin multiplele sale instituții, prin cuprinzătoritatea ei moral-vestitula de exprimare, prin însăși funcția ei larg socială, cultura noastră contemporană trebuie să se afirme ca unul din factorii cei mai activi ai conștiinței critice românești...

vedit, ele erau compensate de o calitate importantă: Florica Beheci e un om cinstit. Cînd a leșt la lveală acest aspect al personalității noi angajate, se filiera „responsabilităților” de la „Fortuna” s-a dat alarma. Ce s-a întimplat?

chelat cu acest prilej se spune: „Considerăm că vina aparține și conducătorului magazinului și prezentării „Fortuna” care, deși a luat cunoscîntă și a primul control au fost ridicate măsuri în stare de alertare, timp de trei săptămîni, pînă la al doilea control nu a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea și scoaterea din vînzare a produselor alterate”...

VACANȚA CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

S-a plîmuit, ca de obicei — individual, dar mai ales, în colectiv — cum să fie „exploatare”...

Prima expediție transafricană românească și-a încheiat cu succes misiunea

După un lung și dificil drum, prima expediție transafricană românească...

CRITICA (Urmare din pag. 1)

Exercițiul spiritului nostru critic impune o continuă reevaluare a eforturilor și a rezultatelor obținute...

Cu cît gradul nostru de conștiință a ceea ce am înfăptuit și a ceea ce noi avem de înfăptuit și mai ridicat, cu atît și spiritul nostru critic se definește mai riguros și mai aplicat...

În domeniul — alii de complex — al culturii, exercițiul spiritului critic impune nu mai puțin direct și eficient Acum 62 ani sîbrilean publico în volum alebra lu lucrare de sinteză Spiritul critic în cultura românească...

Prin multiplele sale instituții, prin cuprinzătoritatea ei moral-vestitula de exprimare, prin însăși funcția ei larg socială, cultura noastră contemporană trebuie să se afirme ca unul din factorii cei mai activi ai conștiinței critice românești...

vedit, ele erau compensate de o calitate importantă: Florica Beheci e un om cinstit. Cînd a leșt la lveală acest aspect al personalității noi angajate, se filiera „responsabilităților” de la „Fortuna” s-a dat alarma. Ce s-a întimplat?

chelat cu acest prilej se spune: „Considerăm că vina aparține și conducătorului magazinului și prezentării „Fortuna” care, deși a luat cunoscîntă și a primul control au fost ridicate măsuri în stare de alertare, timp de trei săptămîni, pînă la al doilea control nu a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea și scoaterea din vînzare a produselor alterate”...

TELESEDALA

Studioul de Televiziune, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, organizează, în perioada 1 aprilie-15 iulie, un ciclu de emisiuni-consulții pentru a veni în ajutorul elevilor care vor susține în acest an examenul de bacalaureat și concursul de admitere în învățămîntul superior...

- APRILIE
6.IV — Matematică: Probleme de analiză matematică...
7.IV — Limba română: Elemente de morfologie...
8.IV — Matematică: Probleme de geometrie analitică...

- MAY
7.V — Literatură română: Teme românești în poezia lui Eminescu...
14.V — Chimie: Acizi și baze, Istorie: Pagini de epopee românească...
15.V — Limba română: Elemente de sintaxă...
28.V — Fizică: Noțiuni de fizică solidului...
IUNIE
1.VI — Literatură română: Orizontul operei lui I. Creangă...
4.VI — Istorie: Războiul pentru Independență...

MIRCEA CRETEA

TELECENTRUL V. LIBER

- 9.30: 12.15; 15.45; 20.30.
ADJO. GRANADA: rulează la Festival (orele 9.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 20.45).
VAL DE CALDURA: rulează la Capital (orele 9.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 20.45).
POVEȘTE VECHIE, VECHIE: rulează la Timpuri Noi (orele 9.30; 11.15; 13.45; 16.15; 18.30; 20.30).
ROMEO ȘI JULIETA: rulează la Festival (orele 9.30; 11.15; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30; 21.30).
INCEPUTUL: rulează la Lira (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20).
INTOARCEREA DOCTORULUI MABUSE: rulează la Lira (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20).
ULTIMUL SAMURAI: rulează la Vitorul (orele 15.45; 18.15; 20.15).
ELIBERAREA: rulează la Muncă (orele 16; 18.15).
CINTELEA MĂRI: rulează la Festival (orele 16; 18; 20).
COSMOS (orele 16; 18; 20).
LOS TARANTOS: rulează la Excelsior (orele 9; 11.15; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30; 21.30).
B. D. INTRĂ ÎN ACȚIUNE: rulează la Rahova (orele 15.30; 18; 20.15).
LOKIS: rulează la Progresul (ora 20).
BAIETI BUNI, BAIETI RAI: rulează la Progresul (orele 15.30; 18; 20).
UN ITALIAN ÎN AMERICA: rulează la Buzesti (orele 15.30; 18; 20).
BĂNUT E MORTUL: rulează la Infrățirea (orele 15.30; 17.45; 20).
CLANUL SICILIENORILOR: rulează la Daclă de Eranban (orele 15.30; 17.30; 19.30; 21.30).
FLACĂRĂ: rulează la Vitorul (orele 15.30; 18; 20.30).
TRANDAFIRI ROȘII PENTRU ANGELICA: rulează la Bucegi (orele 10; 12; 14.15; 16.15; 18.15; 20.15).
ARTA (orele 9.30; 11.30; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30).
GULEȘTI (orele 15.30; 18; 20.15).
CINCI PENTRU INEREN: rulează la Teatrul Național (orele 14.45; 16.30; 18.30; 20.30).
TRIPLA VERIFICARE: rulează la Ferentari (orele 15.30; 17.45; 20).
CĂMĂȘI DE FEMURĂ (orele 9; 11.15; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30; 21.30).
VACABONDUL: rulează la Moștea (orele 9; 12.30; 16; 19.30).
OMUL DIN SIERRA: rulează la Vitan (orele 15.30; 18; 20.15).
CĂȘIUL DE FEMURĂ: rulează la Chimateca — Union (ora 9); CETI TREI DIN PADURE (orele 10.30; 12.30; 14.30); CASABLANCA (orele 16.30; 18.45); NIBELUNGI (ora 19).

SIMBATA, 3 APRILIE 1971

17.00 Emisiune în limba germană... 18.00 Baza seara... 19.00 Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”...

DUMINICA, 4 APRILIE 1971

8.45 Gimnastica de dimineață... 9.00 Ora întâi, vineri... 11.30 Alina... 12.30 De străjă patriei... 13.00 Televiziune...

Lotru

între două primăveri

UN AN DE LA ÎNFIINȚAREA ȘANTIERULUI NAȚIONAL AL TINERETULUI

La înalta tensiune a energiei tinereții

A trecut un an de când, pe platoul atelierelor centrale de la Voineasa, se constituia primul și cel mai mare șantier național al tineretului în sectorul construcțiilor energetice. Era nu numai reflexul unei tradiții a mișcării de brigadieri din țara noastră și valorificarea înaltă a unei experiențe dobindite de către organizațiile U.T.C. pe alte șantiere naționale ale tineretului (Autostrada București—Pitești, Șoseaua Cimpulung—Brașov ș.a.), ci mai ales o nevădită și fermă dorință de afirmare a tinerilor de pe acest important sistem hidroenergetic.

Cea mai autorizată opinie în ceea ce privește aprecierea activității brigadierilor este, fără nici un dubiu, cea exprimată de tovarășul inginer Gheorghe Coșo, directorul general al grupului de șantier I.C.H. — Lotru, un experimentat veteran al construcțiilor de acest gen din țara noastră.

— Perioada în care Șantierul național al tineretului de la Lotru își desfășoară activitatea, coincide cu intrarea „în plin” a lucrărilor de construcții și montaj. Ce calificativ acordă acestei activități?

— Bine! Chiar foarte bine!

— Criteriile?

— Munca, în primul rând. În acest interval de timp au început să fie concretizate câteva obiective. În centrula subterană — zărmănat complet, excavat și cu o lună de zile mai devreme. Au fost încheiate lucrări similare la galeriile de legătură între casa vanelor ferice și caverna centrală. Într-aceasta din urmă și caverna trafo. Turbinele au fost preluate la montaj cu avansuri față de termenele fixate, creându-se front larg de lucru montorilor. La clădirea anexei electrice s-au betonat patru nivele. S-au deschis toate lucrările pe axul principal legate de punerea în funcțiune a primului hidroagregat, s-au atecat celelalte lucrări de pe adâncimi secundare. Altfel în excavat și în betonat pe majoritatea galeriilor s-au înregistrat depășiri demne de reținut (la galeria de fugă din centrală, debusare Malaiia, galeria forțată, nodul de presiune de la castelul de echilibru ș.a.). Prima străpungere de pe adâncimea principală — Mânăileasa—Rudăreasa — s-a făcut cu 30 de zile avans, iar cea a tronsonului Haneș—Goața cu două luni. Acestea sînt doar câteva argumente ale hărniciei, dăruirii și priceperii tinerilor constructori care contribuie la realizarea unuia dintre cele mai importante obiective hidroenergetice ale țării.

— Condițiile deosebite ale activității de aici i-au pus deseori pe tineri în fața unor decizii proprii. Cum au acționat în astfel de împrejurări?

— Avem pe șantier mulți tineri care poartă pe umeri lor responsabilități deosebite, în ciuda unei experiențe nu prea mari. Ei s-au integrat de la început în viața șantierului și hotărâsc acum producția. Inginerul Nicolae Barbuțescu, intrat abia în cel de al treilea an de muncă, a devenit șeful lotului Uzina. Inginerul Traian Sabău, de la Sterpu, reușește să se descurce excelent în coordonarea lucrărilor de aici, în condiții de izolare, departe de conducerea grupului. Am putea da o multitudine de alte exemple. Sînt sigur că de acum, în cadrul șantierului național, se va mai vorbi cu ocazia altor obiective viitoare, cu aceleași frumoase cuvinte.

Hotărâre și adevărat eroism au dovedit tinerii brigadieri în zilele inundățiilor și după aceea, la refacerea și intrarea în normal. Toți știm ce a fost atunci. Vreau să amintesc numai că în acele momente tinerii brigadieri au întreprins numeroase acțiuni de înalta tensiune în celelalte județe. Recent, cincisprezece tovarăși au primit însigna municipiului Satu-Mare, drept recunoștință pentru contribuția adusă atunci la montarea în timp record a barajului de locuit expediate de la I.C.H.—Lotru. În toate acțiunile întreprinse tinerii brigadieri au arătat capacitate organizatorice deosebite, au creat, prin comportarea și exemplul lor personal, un climat de disciplină și influență asupra celorlalți.

— Intr-un cuvânt, Șantierul național al tineretului de la Lotru se prezintă după un an de existență ca o formă cu adevărat superioară de organizare a utociștilor.

„Schimbul de onoare” de la galeria de fugă din centrală

Pentru brigadierii galeriei de fugă din centrală, anul de activitate în cadrul șantierului național al tineretului a însemnat realizarea a încă 1000 m.l. excavat pe acest tronson. Dar tinerii de la G—100 cum i se mai spune acestui tronson, sînt cumușii în șantier mai ales prin „Schimbul de onoare” al lui Constantin Trifescu, constituit la începutul lunii februarie în cinstea Congresului al IX-lea al U.T.C. și a aniversării semicentenarului partidului. Ideea s-a născut simplu:

— S-a observat că schimbul amintit are mai mulți tineri decît celelalte, ne explică Trifescu. Într-o adunare U.T.C. am sugerat înființarea „schimbului de onoare”

Pe Lotru, chiar la sfîrșitul lui martie primăvara doar se presimte. Și asta numai în miezul zilelor însorite, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

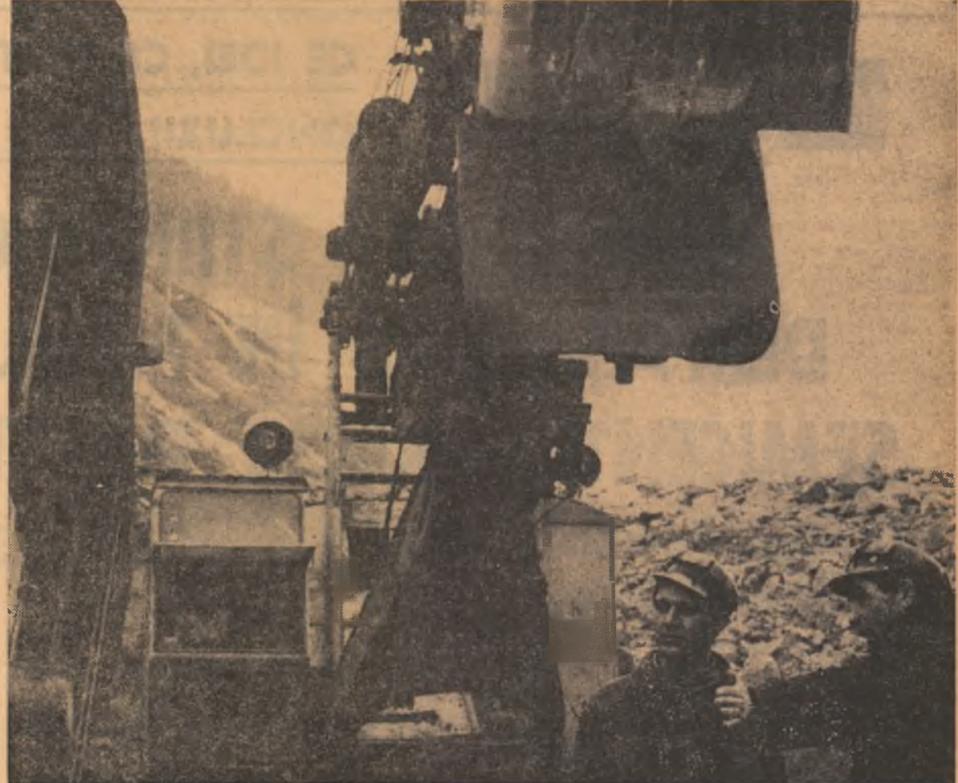
— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

— În asemenea condiții, e de la sine înțeles că primii oameni pe care îi admiră la Lotru sînt soferii. Plătîți la tonă/kilometru atunci cînd au pe mîni uriașele basculante pentru beton, stierși sau balast, grăbiți de graba muncitorilor pe care îi transportă cu autobuze și camioane între colonie și punctul de lucru, de fiecare dată pionierii pe drumuri atît de schimbătoare, ignorînd deosebita dintre zi și noapte sau chiar transformînd noaptea într-o zi mai rodnică — la Baraj, mi s-a spus, în schimbul de onoare se realizează un volum de depuneri o dată și jumătate mai mare decît în primul — oamenii aceștia riscă mult mai puțin în fond decît în aparență. Și ei înșiși știu asta — înam văzut cămii, chiar veseli pe drumuri care nu păreau să poată provoca unui sofer altecarea decît îngrijorare, încofără, crispare — înam văzut, la Castel bunăoară, executînd introrceri în buza muntelui cu copiii, pe care probabil n-aveau în grijă cuii lăsa, în cabină; i-am văzut

— Nici măcar cei care au fost ieri nu pot spune azi ceva precis — a venit răspunsul. Se topește zăpezile, trec mașini grele, cad avalanșe, drumul e altul de la o oră la alta.

— Și am pornit pînă la urmă în necunoscut (Nu se poate să nu ajungeți!), pe un drum ocrotit („Cel direct, cu vreo 30 de kilometri mai scurt, a fost calamitat și în primăvara trecută”) și în ciuda asigurărilor foarte ferme că „pînă la Baraj e excelent, abia de acolo o problemă” s-a dovedit a fi o apă și un pămînt de la un capăt la altul. Da, există și câteva puncte de lucru legate de Voineasa prin șosele asfaltate — din cînd în cînd „măturate” de Lotru sau blocate de avalanșe — dar la Rudăreasa, de pildă, se ajunge pe un drum pe care am fost sforțuți să nu ne acenturăm, spre Castel literalmente ne-am cășărat pînă la circa 1900 de metri altitudine, cu ochii la povârnișul ce începea chiar de lângă roata mașinii, clacsonind îndelung la numeroasele curbe în loc și calculînd cu grijă spațiul pentru orice încercare — toate acestea pe un noroi insolent și pentru piciorul omului, dar mie pentru cauzăciunile auto...

Oameni și mașini înaltă barajul spre noi cote.

Fotografiile paginii: VASILE RANGA

În prim plan — montorii

În urmă cu un an, în noaptea de 28 spre 29 martie, premergătoare deschiderii Șantierului național al tineretului, se termina betonarea platformei de montaj. Era primul semn pe care montorii îl așteptau. La sfîrșitul anului colectorul fusese deja montat și se executau probele de presiune. Pe galeriile dintre casa vanelor și caverna centrală se introduseră conductele de legătură, cele două poduri rulante intraseră în exploatare. Pe conducta forțată erau lansate una după alta vrolele blindajului metalic, trecute de cifra 100.

Lucrările de montaj începuseră din plin, într-un ritm deosebit. Se impunea creșterea în mai mare măsură a responsabilității din partea tinerilor. Astfel s-au creat cele două brigăzi ale montorilor la finele lui decembrie, una la Centrală-Baraj, cealaltă la Castel, conduse de Constantin Chelaru și, respectiv, Vasile Cherman. În competiția hărniciei brigadierilor montorii au imprimat lucrărilor un ritm nemaiaflinat, atingîndu-se adevărate recorduri de lansare (zece pe lună) la executarea galeriei forțate. Sînt operațiuni de mare dificultate care implică o înaltă calificare a oamenilor. Echipamentele hidro din centrală vor lucra la cele mai mari presiuni cunoscute în țara noastră.

— De aceea, ne informează inginerul Mircea Criveanu, comandantul celor două brigăzi, calificarea și ridicarea calificării tinerilor este una dintre sarcinile permanente la locul de muncă. Calitatea montajului și a sudurii trebuie să fie excelentă. Iar tinerii montori sînt capabili să realizeze așa ceva. Circa 99 la sută sînt oameni cu progresele corespunzătoare. Cei mai mulți sînt în măsură să efectueze lucrări de categorii superioare categoriei lor de încadrare. Gh. Rizea și Ion Plăcintă, de exemplu, au executat montajul grătarului turbinelor la III-a, lucrare cerută cel puțin la nivelul categoriei a IV-a, ei deținînd-o abia pe prima.

CONSTANTIN GHERGHESCU

Trei oameni — trei colective

Pe tînărul maistru Nicolae Văsi l-am cunoscut la Malaiia, în galeria de debusare, coordonînd activitatea mînerilor din front și a betonistilor. Scurt la vorbă, mi ne-a dat pe multe repere ale biografiei sale. „Lucram la Trulul I-Construcții București. Într-un concediu, cu prilejul unei excursii în circuit, am vizitat Argeșul și am rămas acolo ca tehnician II. La Malaiia am făcut colonia, apoi am urmat școala de maistri...”

Cea mai mare satisfacție a sa este că le-a dovedit celor mai în vîrstă din bine muncesc tinerii. Lotul Malaiia, mai mult ca oricare, este caracterizat prin tinerețe. Aici sînt și cei mai mulți dintre cei veniți recent pe șantier. Problema calificării se punea acut. Au fost integrați în echipă cu cei mai în vîrstă. Au fost apoi alcătuite echipe din tineri conduse de un om mai în vîrstă, cu experiență: „S-a putut lucra foarte bine cu ei, dintr-un randament mult mai mare” confirmă Ion Stîngă. La sfîrșitul primului trimestru, s-au obținut, atît la excavatîi cît și la betonări, depășiri de peste 50 m.l. Care este cu adevărat meritul tînărului maistru? Ne rezumăm la aprecierea șefului de lot: „Este printre cei mai buni maistri de pe șantier.”

Destinul lui Nicolae Craiu se aseamănă intruziv cu cel al maistrului Văsi. Cînd a mecanic auto la uzina Colibăși, după armată a plecat împreună cu un prieten, Marin Pirvu (acum la Porțile de Fier) la hidrocentrala de pe Argeș. Relațiile prietenului l-au fascinat și iată-l calificîndu-se ca betonist. De opt ani, Craiu își practică cu dăruire meseria, fiind unul dintre cei mai buni betonisti de la Centrala subterană din cunoscuta brigadă a lui Constantin Velicu. Craiu n-o să spună niciodată că pentru el betonarea — una din cele mai complexe și mai dificile lucrări de pe șantier — e o treabă ușoară. În schimb, este ferm convins că nu o va putea părăsi. Cel puțin cît va fi șantierul de la Lotru... „M-am obișnuit, rămîn pînă se termină” spune el. Și adău-

gă: „Am fost primul care am bătut țărșul la acest proiect, vreau să dau și cu mătura”. Nu este numai o ambiție personală, ci un angajament. Iar condiția principală ca să poți rezista, este să muncești. Nu numai tu singur, ci fiecare om din echipă în egală măsură și în cea mai mare măsură. Această principială și sîl-mențină în activitatea diurnă tînărul șef de echipă Nicolae Craiu. Cei care n-au înțeles acest lucru, s-au pierdut pe drum: „Am schimbat pînă acum cel puțin 100 de oameni. Numai cei care muncesc cu adevărat rămîn aici”. Iar cei care au rămas au învățat să muncească așa cum este caracteristic tuturor oamenilor tenace de pe acest șantier.

La încheierea programului de lucru, comandantul brigăzii de la castelul de echilibru Constantin Gherghescu a ieșit ultimul din galerie. Zăbovise cîva timp cu schimbul următor. Ceva intervenție la betonare și trebuie să se dea tovarășilor înformările necesare. Ieșirea mult mai ușor, demersul critic” s-a făcut mult mai ușor. Demersul intervenția tînărului maistru s-a dovedit prelungă. Cînd a venit aici, de la Porțile de Fier, nu cunoștea oamenii. Dar s-au împrietinit repede și inițiativa sale au început să prindă viață. A fost pu la punct clubul. La bibliotecă, fișele cititorilor s-au înmulțit, iar programele artistice de la Ciunget au constituit obiective ale timpului liber al celor de la Castel.

Acum era preocupat de amenajarea unei popicării. „Trebuie să ne facem viața mai dulce”, afirma el. „Aici sîntem prea izolați”. Și în scurtă vreme, de cînd a fost ales secretar U.T.C., viața de organizație de la Ciunget au constituit obiective ale profesională, spiritul organizatoric și întreprinzător au impus o atmosferă de dirză întrecere între schimburi. „În februarie am reușit obținerea celor mai bune rezultate: 110 m.l. excavat și 102 m.l. betonare”. Dar, înainte cu cîteva zile de sfîrșitul lunii martie, maistru C. Gherghescu mă întimpina cu un zîmbet larg: „Am trecut de 102. La betonări. Vom atinge sigur 120. Iar la excavatî realizăm cel puțin 125”.

Sînt sigur că mine, la careul sîrbătoresc, comandamentul brigăzii Castel va transmite cu aceeași bucurie octărilor de la celelalte loturi cifrele notate aici.

VASILE RĂVESCU

CE DEI, CE IPOTEZE SAU CONCLUZII V-AU PRILEJUIT

CERCETĂRILE ȘTIINȚIFICE DESFĂȘURATE ÎN PRAJMA SEMICENTENARULUI PARTIDULUI

Nici o împrejurare nu justifică ciuitirea adevărului

Conf. dr. GHEORGHE CAZAN

Personal, consider că documentele partidului nostru constituie o contribuție însemnată la dezvoltarea gândirii marxiste contemporane și, în același timp, un moment important pentru dezvoltarea gândirii filozofice românești. Am reținut îndeosebi din documentele de partid elaborate după Congresul al IX-lea — și aceasta cred că este o trăsătură esențială — faptul că obiectivul lor fundamental este, indiferent de cadrul raportării, adevărul.

Nu mi propun să vorbesc despre modalitățile în care se ajunge la formularea și la constituirea adevărului. Vreau să mă refer doar la modul de transmitere a adevărului, precum și la raportul adevărului cu masele. Știu că în literatura filozofică străină și în diversele ideologii politice există puncte de vedere diferite asupra acestui subiect. Se apreciază că în anumite momente istorice nu este necesar ca masele populare să cunoască adevărul asupra tuturor fenomenelor sociale, asupra a ceea ce se întâmplă într-o parte sau în alta a lumii, asupra politicii interne a unui stat, a unui partid. Mi-aș permite, din acest punct de vedere, să fac o comparație. Să ne imaginăm că în domeniul unei științe, să spunem al fizicii, adevărul despre un anumit fenomen ar rămâne în afara circulației. Cu alte cuvinte, adevărul asupra unui fenomen fizic ar rămâne ascuns fizicienilor, celorlalți oameni interesați de domeniul respectivei științe. E ușor de bănuț că în numeroase locuri se vor folosi forțe materiale și intelectuale deloc neînsemnate pentru descoperirea unui adevăr deja descoperit. În afara acestor irosiri, oricine își poate da seama că pentru o bună bucată de timp fizica va stagna sau în orice caz

— nu va face progrese într-un anumit domeniu al ei. Se va spune că într-un anumit fel stau lucrurile în domeniul științelor naturii și în altfel în domeniul vieții social-politice. Că între cercetarea în domeniul fizicii și cercetarea în domeniul vieții politice există deosebiri de obiect, de metodă și așa mai departe. Asta este adevărat, dar în același timp consider că se poate face aici o completare. Noi concepem lumea noastră politică drept un sistem științific. De asemenea, conducerea proceselor sociale este la rândul său științifică. Evident, mă refer la conducerea proceselor sociale în societatea socialistă. M-am referit la politica specifică partidului clasei muncitoare, în speță la politica Partidului Comunist Român. Indiferent de domeniul de cercetare al uneia sau alteia dintre științe, scopul este același. Patosul ei trebuie să fie obiectivitatea. Grija ei, mai ales în socialism, cunoașterea de către toți oamenii a adevărului. Nu a adevărului parțial, limitat, ci a întregului adevăr. Or, dacă aceasta este valabil pentru teoria lui Einstein, cu atât mai mult se impune la nivel politic și al ideologiei politice. Consider că necesitatea cunoașterii adevărului de către masele se înscrie în spiritul marxismului, modalității în care marxismul a conceput rolul maselor în domeniul creației istorice, modulul specific în care marxismul a conceput participarea maselor la desfășurarea fenomenelor social-politice.

Tocmai acest lucru îl demonstrează faptul că orice acțiune a partidului nostru și a statului nostru, indiferent de anvergură ei, este adusă la cunoștința maselor populare. Tocmai o astfel de concepție demonstrează faptul că în viața

relațiile partidului nostru cu alte partide. Așa se și explică faptul că în țara noastră masele populare își însușesc conștient politica partidului, că înțeleg să o aplice în construcția practică a societății socialiste.

Argumente pentru o nouă concepție privind drepturile fundamentale ale omului

Conf. dr. NISTOR PRISCA

Una din temele care a exercitat asupra mea o atracție deosebită, încă de acum 22 de ani când am fost numit asistent, este aceea a drepturilor fundamentale ale cetățenilor. În prezent întreprind o cercetare mai amplă a apartinței și dezvoltării istorice a instituțiilor drepturilor fundamentale ale cetățenilor, ca și a rolului P.C.R. în euceria și dezvoltarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor din patria noastră.

Concepția drepturilor fundamentale este o creație a burgheziei, în mîinile căreia reprezintă un instrument de înlăturare a cătușelor feudale care frînau dezvoltarea modulului de producție capitalist. O dată realizat acest deziderat în urma revoluției burgheze, în condițiile liberalismului economic, s-a conturat concepția clasică a „drepturilor burgheze”, potrivit căreia drepturile fundamentale sînt libertățile publice care au ca scop să stabilizeze un anumit domeniu rezervat pentru cetățeni, în care statul nu are dreptul să se amestece, dar nici nu are obligația să asigure exercițiul efectiv al acestor drepturi, aceasta fiind lăsată la posibilitatea materială a fiecărui individ. Deosebit de elocventă apare concepția burgheză într-o lucrare destul de recentă a profesorului elvețian Jean-François Aubert: „Cînd constituția proclamă o libertate,

reciproce. Este semnificativ că legea fundamentală a statului nostru prevede atât drepturile și îndatoririle fundamentale ale cetățenilor, cit și o serie de garanții de ordin material și juridic ale drepturilor fundamentale. Ca atare, drepturile fundamentale ale cetățenilor le corespund obligații pozitive din partea statului, iar îndatoririle fundamentale ale cetățenilor le corespund drepturi ale statului. Aceste drepturi și obligații reciproce exprimă legătura juridică dintre cetățean și so-

cietatea din care face parte, societate reprezentată prin stat.

Drepturile fundamentale sînt, în concepția partidului nostru comunist, acele posibilități pe care le are cetățeanul statului socialist de a exercita anumite acțiuni în vederea asigurării existenței și dezvoltării sale multilaterale, considerate esențiale pentru viața, libertatea și demnitatea sa, indispensabile dezvoltării personalității umane și participării la conducerea societății, prevăzute în Constituție și garantate de baza economică socialistă și de statul socialist. Într-o astfel de concepție, drepturile fundamentale ale cetățenilor reprezintă un instrument juridic nu numai pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a omului, ca membru al societății socialiste, ci și pentru o participare amplă, efectivă și pătrunsă de responsabilitate socială, a cetățenilor la activitatea de conducere a societății, la rezolvarea, în diferite forme și la diferite nivele, a treburilor de stat și obștești.

Este notabil faptul că măsurile luate de partid și de stat nu numai că asigură o tot mai amplă exercitare a drepturilor fundamentale, întărirea răspunderii organelor de stat pentru asigurarea exercitării deplină a drepturilor și libertăților cetățenilor, dar determină, mi se pare, însăși largirea sterei noțiunii de drepturi fundamentale. Participarea la viața social-politică, la conducerea treburilor țării se înserează astăzi, în mod prioritar, între drepturile fundamentale ale omului, fiind consolidată și garantată de legea statului.

ea operează ca o împărțire de competență între stat și individ, ea desemnează în jurul persoanelor particulare un cerc pe care îl declară de netrecut pentru organele statului. În interiorul cercului sînt treburile particulare, în exterior pot fi ale statului”. În temeiul unei astfel de concepții statul are față de cetățeni doar obligații negative, adică de a nu se amesteca în domeniul rezervat cetățenilor.

Revoluția industrială, influența teoriei marxist-leniniste dezvoltată în mod creator de partidele comuniste și muncitorești, ca și Declarația Universală a Drepturilor Omului, demonstrează tot mai mult limitele acestei concepții privind drepturile fundamentale impunînd necesitatea ca în definiția lor să se aibă în vedere omul concret, omul situat în realitatea social-economică și față de care statul este angajat prin obligații pozitive. O asemenea concepție nu a fost și nici nu e de așteptat să fie pusă în practică de texte constituționale și legilor din țările capitaliste.

Realitățile țării noastre, legislația României socialiste, măsurile adoptate de partid pentru perfecționarea dreptului, contribuind la o substanțială afirmare și dezvoltare a democrației socialiste, dovedesc o atență preocupare pentru situarea raportului dintre cetățean și stat într-un cadru de obligații și drepturi

În analiza economică să pornim totdeauna de la studiul realității și nu de la prejudecăți

Prof. dr. CONSTANTIN DANCU

Ca economist mă preocupă, desigur, direcțiile de dezvoltare ale economiei în viitoorii ani. Am desprins îndeosebi faptul că trăsătura caracteristică a noului cincinal 1971—1975 este asigurarea în continuare a unui ritm înalt de creștere economică, în condițiile sporirii eficienței tuturor laturilor activității sociale. Ilustrativ din acest punct de vedere este ritmul de creștere al indicatorilor sintetici pe care îl prezintă venitul național. În această privință doresc să fac o remarcă. Dacă în cincinalul încheiat (1966—1970) s-a realizat un ritm mediu anual de creștere a veniturii naționale de 7,7 la sută, în noul cincinal se prevede ca ritmul de creștere să fie de 10 până la 11 la sută pe an. Astfel, venitul național va fi în 1975 de 1,6—1,7 ori mai mare decît în 1970. Aici este de observat o idee nouă, deosebit de importantă, în concepția cu privire la planificare și la conducerea economiei naționale. Pen-

tru prima oară în economia noastră, încă din anul 1971 creșterea veniturii naționale urmează să devanseze creșterea produsului social. Într-adevăr, în timp ce produsul social va crește în anul 1971 cu 10,6 la sută față de anul 1970, venitul național va spori în aceeași perioadă cu 13,9 la sută.

Principiul obiectiv al partidului nostru îl reprezintă sporirea neîntrecută a avuției naționale, ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. O politică ce-și propune un astfel de program nu poate fi decît creatoare. Nu-și au locul aici prejudecățile, închișturile, tradiționalismul lipsit de sens.

Ani de zile a fost susținută la noi, ca și în alte țări socialiste, concepția că ritmul de creștere a veniturii naționale trebuie să fie depășit de acela al produsului social. Concepția aceasta nu făcea decît să confere caracter de lege obiectivă unei realități deloc satisfăcătoare. Într-adevăr,

în perioada 1951—1968, ritmul mediu anual de creștere a veniturii naționale a fost în țara noastră de 9,6 la sută, iar al produsului social de 9,8 la sută. Diferența s-a accentuat în perioada 1966—1968, cînd produsul social a crescut într-un ritm mediu anual de 9,4 la sută, în timp ce venitul național a crescut cu 8 la sută. Departate de o oglindă o legitate, această corelație reflectă în cele mai multe cazuri creșterea accentuată a cheltuielilor materiale, folosirea nerăzională și neeficientă a fondurilor fixe, a tehnicii moderne cu care au fost înzestrare întreprinderile. Au fost destul de frecvente cazurile cînd dinamica fondurilor fixe a întrecut-o pe cea a producției. Astfel, în industrie, în timp ce fondurile de producție au fost în 1969 cu 64 la sută mai mari decît în 1965, partea din venitul național creată a crescut în aceeași perioadă cu 58 la sută, iar producția globală cu 56 la sută. Și în acest caz — așa cum a dovedit de atîtea ori de-a lungul istoriei sale — partidul a știut să depășească, să înlătore concepțiile greșite. Pentru a orienta

economia noastră spre o creștere mai rapidă a eficienței, planul pe anul 1971 a prevăzut ca venitul național să crească mai repede ca produsul social. Tot în legătură cu aceasta, planul cincinal prevede ca pînă în 1975 totalul cheltuielilor la 1 000 de lei producție-marfă să fie reduse în industria de stat cu 11 pînă la 13 la sută față de anul 1970. În felul acesta se urmărește ca o dată cu realizarea unor ritmuri înalte de creștere a producției materiale, a produsului social, să se îmbunătățească raportul între cheltuielile materiale de producție și produsul net creat — expresie a ridicării eficienței economice naționale.

Stabilirea unei noi corelații între ritmul de creștere a produsului social și venitul național, corespunzător cerințelor unei activități productive eficiente, constituie un exemplu pregnant al caracterului științific al măsurilor elaborate de partid și un vast teren pentru activitatea cercetărilor pe tărîmul științelor economice în vederea studierii și analizei profunde, complexe a esenței fenomenelor economice.

Dialogul trebuie să precedă opțiunea, decizia

Asistent univ. GHEORGHE VASILESCU

În documentele P.C.R. se evidențiază că una din laturile importante ale conducerii de către partid a societății o reprezintă cunoașterea. Aș vrea să subliniez că nu se pune problema unei cunoașteri simple, superficiale, care poate duce la constatări greșite, cu urmări grave asupra dezvoltării sociale, ci este vorba de o cunoaștere profundă, exactă, bazată pe abordarea metodologică-științifică a analizei fenomenelor vieții sociale. Din documentele de partid, din expunerile secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, se desprinde cu claritate faptul că astăzi avem nevoie de mai multă teorie înțeleasă înainte de toate ca o expresie a cunoașterii. Acționînd pe baza cunoașterii științifice, partidul stabilește principalele direcții ale dezvoltării societății, ca și metodele cele mai optime pentru realizarea lor practică, desigur, o vastă activitate de mobilizare și organizare a maselor în diferite etape ale practicii social-istorice. Partidul este un instrument al transformării revoluționare a societății, el sintetizează și înțelege cele două laturi esențiale ale fenomenului cunoașterii reale: aceea a reflectării realității sociale la nivel teoretico-ideologic cu latura activă, transformatoare, prin activitatea practico-politică a maselor.

Întărirea rolului conducător al partidului înseamnă îndeosebi întărirea legăturii sale cu oamenii muncii. Conducerea P.C.R. a afirmat în repetate rânduri ideea că toate organele partidului, in-

cepend de la comitetele organizațiilor de baza pînă la Comitetul Central, trebuie să reacționeze permanent la părerile și propunerile oamenilor muncii, să realizeze un dialog continuu cu toți cetățenii. Consider că, privind această problemă în perspectivă, documentele de partid nu se referă — așa cum se înțelege uneori — numai la adoptarea părerilor considerate la un moment dat „bune” ci la necesitatea de a se analiza toate părerile, de a se argumenta în presă, la radio și televiziune toate punctele de vedere care apar în desfășurarea dialogului, respingerea argumentelor și propunerilor și părerilor greșite, pentru ca în dialogul cu masele să reiasă cu claritate care sînt rațiunile pentru care partidul a procedat așa și nu altfel în cutare sau cutare problemă. Desigur, dezbaterile la care participă masele trebuie să-și găsească finalitate. În concepția partidului nostru această problemă are un dublu aspect; pe de o parte dialogul, pe de altă parte opțiunea, concluzia politică. Realitățile țării noastre, practica Partidului Comunist Român relevă în mod pregnant faptul că dialogul este eficient atînci cînd precede opțiunea, decizia. Partidul nu consideră ceea ce propune oamenilor muncii drept un lucru finit, închis, chiar dacă este vorba de proiecte motivate științific. Consider că acest mod de înțelegere și aplicare a rolului conducător al partidului — evidențiat atît în documente cit și în practica — este în spiritul unui real democratism.

AFIRMAREA UNEI PROMOȚII AUSTERE

— Urmărind pe o perioadă mai îndelungată evoluția unui scriitor tînar sau mai puțin tînar și atitudinea criticilor față de această evoluție (raportul, fără să fie, cred, constant necesar, rămîne simptomatice pentru un destin literar — se poate observa că uneori după o carte sau două primite, sã admitem, bine, de critică, de cititor, trec în unele cazuri în urmări dureroși și trist, cum spunem un autor ajuns într-o situație de acest gen. Se mai poate întâmpla și altcuvîna. Adică, un autor cvasi-ignorat, tînar de astă dată, deși a sormat să zicem 3-4 volume, se pomenește peste noapte, o merită sau nu, și-și dă nimeni de ocamdată seama, în centrul atenției criticii, e invitat la mese rotunde, este ascultat, este copiat etc. E o recuperare irosită, dar cred, nu mai puțin tristă. Aș vrea să vă întreb cum vă explicați această oscilație a gustului criticii? Oscilația cu atît mai des întîlnită în cazul tinerilor scriitori.

Interviu cu G. DIMISIANU

— În timp, într-un climat normal de evoluție estetică, va decide pînă la urmă cele mai judicioase clasamente și sedimentări. Asta nu absolvă totuși critica de responsabilitățile sale, de obligația de a lupta pentru impunerea valorilor autentice și de a decuraja impostura, de a manifesta față de scriitorii tineri o atitudine loială, fermă în promovarea căutărilor ce se apleacă asupra echilibrului, în judecăt. E necesar să subliniem ideea unei atitudini deplin responsabile față de prozentele noi a căror ivire la orizont se știe că produce, de fiecare dată, cum este în firea lucrurilor, un șoc de contact remișmit de întreaga colectivitate literară.

Elogierea disproporționată, ca și minimalizarea, știm cît rău pot produce, perturbînd traseul unor ascensiuni normale și mai ales derutînd opinia celor ce receptează valorile artel.

Sentimentul meu este că la ora actuală prea puțini sînt cei care au o reprezentare adecvată despre configurația noii generații literare, ba chiar mai mult decît atît, prea puțini sînt cei care au conștiința existenței unei noi generații. Existentele (și unele refuzul) de a lua act de un fenomen ca acesta nu-l pot totuși stăvili, și este de prevăzută că în curînd vom asista la restructurări considerabile (și trazaționale!) ale scării valorilor sub presiunea imperioasă a „celei care vine”. Virgil Duda, Mihai Giugariu, Augustin Buzura, Norman Manea, iată numai cîteva nume de prozatori a căror colitură valorică reală întrece sensibilitățile, după convingerea mea, pe aceea artificială și gălăgioasă în treținută a unor confrăți avizați de notorietate și bucurîndu-se astăzi de o recunoaștere literară cvasiuniversală. Aceștia patru și încă vreo cîteva ilustrează stilul de afirmare al unei promoții austere, sigură pe capacitățile ei, elaborîndu-și în tăcere și

discernerii valorilor nu le sînt străine.

Criticii tinerii generații? Nu cred că aceștia lipsesc. Impresia mea este că o generație literară se afirmă concomitent prin scriitorii și prin criticii ei. Relația e complementară, unii se ilustrează prin ceilalți și împreună dau imaginea unui moment literar, a forțelor de creație din epocă. Promoția lui Nichita Stănescu, de pildă, i-a afirmat pe Matei Călinescu, Eugen Simion etc., aceea a lui Ion Alecsandru, pe M. Ungheanu, Mircea Martin. Faptul mi se pare evident.

— Dumneavoastră spuneți deci că între scriitorii și criticii „lor” relația este complementară. Aș adăuga totuși că relația se dovedește a fi dominată în general, de scriitorii, de măsura și de natura profesionalizării lor. Calitatea de scriitor, de tînar scriitor — pe de altă parte — profesionalizării, nu se cereștigă atît de lesne, presupoș, dincolo de condițiile „exterioare” a sînt născuți „interiori”, „interiori” îndeajuns de importanță bănuiesc.

— Calitatea de tînar scriitor nu o pot concepe, protecîndu-mă într-un spatu ideal, în

Insuficienta cercetare și investigație (uneori, consemnare) a lucrărilor din care se constituie producția literară curentă, iată un fenomen real și foarte de neînțeles. Desigur, acesta se răsfrînge asupra scriitorilor din toate generațiile, dar este deosebit de acut și de grav în cazul autorilor născuți tineri. Cei din urmă manifestă, prin firea lucrurilor, mai mult interes și respect față de opinia critică, și dacă ne-am obișnuit să ascultăm mărturisirile unor scriitori cu experiență — foarte mari ori foarte mărunti — privind totala lor in-

ÎNSEMNĂTATEA OPINIEI CRITICE

urma urmelor poate că nu înfătușarea, ci, mai curînd, un soi de lamentare amară pîndește pe cei mai mulți dintre autorii care au de suportat neagra tăcere aștearnută în jurul cărților de început, tăcere arareori întreruptă de zuzumăit fără eocu al unei vâgii jumătăți de recenzie. Căci, după o „lansare” făcută adesea cu o ciudată discreție pe undeva, pe la marginea planurilor editoriale, debutantul continuă să

tătorii de talent și autoritate. Pentru moment cred că spațiul pe care îl acordă revistele noastre de cultură analizării fenomenului literar este prea restrîns și face imposibilă cuprinderea și producția scriitoricești. Nici „inflația” literară despre care se vorbește (dacă există) nu justifică împrejerea că unele aparitii nu rețin, practic, atenția frontalului critic. Absența comentariului, ori a dispușiei de opinie, poate avea urmări negative asupra producției beltristice actuale, în ansamblul ei, de vreme ce harta acestei producții păstrează fie și citeva pete albe ori nesatisfăcătoare colorate.

În definitiv, tot așa cum realitatea socială și cea individuală aspiră să-și găsească expresia în literatură, îndreptînd spre scriitor toate unghiurile sale, ființa vie a literaturii manifestă aceeași îngrîdurare de a se regăsi în oglinzile (cele mai apte să redea nuanțe) criticii.

Revenind la poziția specială a autorilor mai tineri, aș adăuga că ei sînt, în același timp, niște cititori care nu s-au dezobișnuit să tresară tulburări în fața unor neasemuite știri de cuvinte, ceea ce-i și face, implicit, din cale-afară de sensibili la orice subtil eocu pe care scrierile lor le-ar estomi în rîndurile cititorilor celor mai dăruți care sînt criticii veritabili.

Pe linia (cred) a celor scrise înainte aș fi bucuros să găsesc în paginile „Scînteii tineretului”, publicăție care găzduiește opinii critice dintre cele mai valoroase, o rubrică permanentă care să cuprîndă opiniile despre literatură și cărți ale cititorilor ziarului, ale aceluia care pot contribui substanțial la ceea ce am dori să fie „viața” cărților noastre.

PUNCTE DE VEDERE PE STATUTUL PROFESIONAL ȘI MARGINEA DEZBATERII; MORAL AL TINĂRULUI SCRITOR

aibă criticii? Cel puțin atîta vreme cît critica se consideră conștiința de sine a unei literaturi.

— adevărate forțe critice grupate în jurul citei unui scriitor nu e rău spus! De fapt forțele critice sînt grupate în jurul revistelor conduse în majoritatea lor, cum se știe, de scriitorii. Un critic al actualității nu poate sta în afara revistelor prin intermediul cărora participă la configurarea conștiinței literare dintr-o epocă. Titu Maiorescu, Lovinescu, Ibrăileanu, criticii care au format scriitorii în spiritul unui climat intelectual ce emana de la ei, și-au exercitat acțiunea de influențare estetică prin intermediul revistelor inițiate și conduse de ei înșiși. Situația schimbată de astăzi creează totuși criticii un statut de subordonare. Nu vreau să afirm prin asta că prezintă scriitorilor la conducerea unor reviste determină fatal anularea criticii. Sînt scriitorii care încurajează manifestarea criticii, atînci cînd lor înșile spiritul critic și vocația

afara noțiunilor de independență spirituală, îndrăzneală înnoitoare, pasiune în susținerea convingerilor. Aceste însușiri suportă cîteodată alterări ce le fac de nerecunoscut aducîndu-le pînă la contracul lor. Îndușnează profund spiritul pentru violență anticulturală al unor tineri autori, aroganță și nesuferita fanfaronadă — indicii de falsă tinerete.

O tendință ce nu trebuie încurajată în rîndul tinerilor: profesionalizarea. Oamenii de 20—21 de ani care s-au decis să trăiască „din scris”, adică exclusiv din ceea ce publică, înainte de a se lămurii ei înșiși, deplin, matur, asupra vocației scriitoricești. De aici pînă la condiția de subvenționat al Fondului literar nu este prea mult, dar în felul acesta se produc alterări de mentalitate cu consecințe de a căror întregă gravitate poate nici nu ne dăm seama. Sînt fenomene izolate acestea, în contextul social mai larg, dar oricum, ne dau de gînd fiindcă tind să devină simptomatice.

diferență față de tratamentul ce li se aplică de către comentarii literari, mi se pare de necrezut ca asemenea atitudine să fie adoptată de vreun autor aflat la începuturile activității sale scriitoricești. De altfel, chiar mărturisirile la care m-am referit cuprînd de obicei bătorita frază: „După apariția primelor lucrări, citeam etc... dar după aceea...” Prin urmare, numai după aceea.

Doriința de a afla părerea criticilor de vocație și prestigiu, dar mai ales aceea de a descoperi puncte de vedere, neașteptate și fecunde, privind problemele generale ale mișcării literare nu pot fi confundate, cred, cu pofta de publicitate, cu lăcomia unorra de a fi în centrul atenției și de a-și vedea analizate pe toate fețele cutare schiță ori poem. La

existe neobservat, astfel că firesc este să se întrebă dacă nu cumva — neliniștit și prăpăstios în ce privește vocația sa — a comis totuși o „chestie rușinoasă”.

Evident, sub acest aspect, situația scriitorilor tineri (confuză, apăsătoare expresie) este foarte diferită. Cite unii beneficiază chiar de aplauze exagerate, de grijă excesivă, în vreme ce cărți ale autorilor „vîrstnici” (cum ar fi, de pildă, excepționalul roman „Coborînd” de Paul Georghescu) nu beneficiază de atenția ce li se cuvine. Să notez, în acest context, că nu mă consider printre cei mai „nedreptățiți”. Important ar fi ca toate cărțile care apar să poată fi supuse examenului critic, și anume unuia competent și obiectiv la care să participe cît mai mulți dintre comen-

C. STOICIU

IN NOUL CINCINAL PRODUCȚIA

CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI SE VA DUBLA NUMAI ÎN 1971 ÎN ACEST DOMENIU

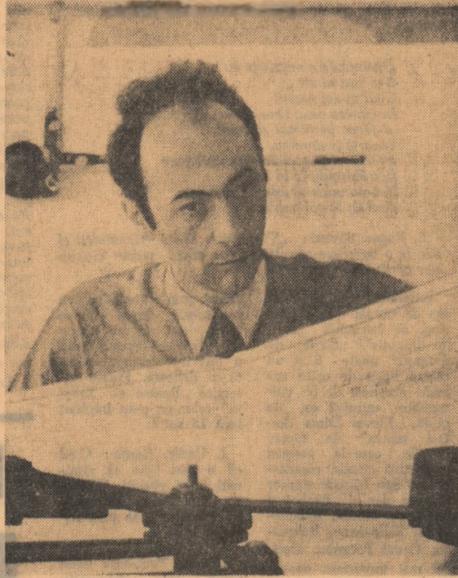
VOR APARE 1 000 DE TIPURI NOI

Cincinalul actual a fost supranumit un „cincinal al construcției de mașini”. Într-adevăr, în acest domeniu creșterile pe care le va înregistra industria noastră vor fi spectaculoase. Pornind de la nivelul ridicat alms la sfârșitul anului 1970, de peste două ori mai înalt decât în 1965, în cursul noului cincinal se va realiza un ritm mediu anual de dezvoltare a acestei ramuri de 15,9 la sută, ceea ce va duce, practic, la o nouă dublare a producției. Mai mult, în această perioadă se va produce și o importantă schimbare calitativă a producției în industria construcției de mașini. La sfârșitul cincinalului, peste 64 la sută din produsele și vor fi înființate pentru prima dată în nomenclatură.

Pentru a susține acest imens efort de dezvoltare a unei ramuri de înalt nivel tehnic, cele 19 institute și centre de cercetări și proiectări ale I.C.T.C.M. au în față un intens program științific. Despre această activitate de cercetare, de concepție, ne propunem să informăm sistematic cititorii.

Am ales pentru început Institutul de cercetări tehnologice pentru construcția de mașini, deținător al locului II în întrecerea dintre unitățile de cercetare științifică pe anul 1970, distins recent cu „Ordinul Muncii” clasa II-a. Despre sarcinile cercetătorilor în contextul dezvoltării deosebite a construcției de mașini în noul cincinal, în rezolvarea cărora recenta distincție constituie un imbold și o obligație, ne-a vorbit inginerul-șef MIHAI IOSUPESCU:

In nomenclaturii construcției de mașini va intra curând o nouă grupă de produse: mașinile automate de formare pentru turnătorii. La realizarea proiectelor lor și-a adus contribuția și inginerul Damian Costea

O POSIBILĂ MARCĂ DE PRESTIGIU:

Fabricat pentru prima dată în țară

Nu de mult a fost abordată la I.C.T.C.M., pentru prima dată în țară, o problemă științifică de mare importanță pentru industria construcției de mașini: fabricarea motorreductorilor. Ea a fost încredințată unui grup de cercetători din care face parte și tânărul inginer Cornel Florea, care a absolvit facultatea abia în 1969. Aceste utilaje au largi aplicații în acționarea celor mai diverse tipuri de mașini din toate ramurile industriale, de la mașinile-unelte până la utilajele specifice industriei ușoare și alimentare. Gabaritul lor redus și simplitatea construcției le fac foarte cerute de constructorii de mașini. În actualul cincinal ele vor înlocui treptat acționarea centralizată a mașinilor din diferitele domenii ale economiei.

„GÎNDIT LA I.C.T.C.M.”

Pentru construcția de mașini, noul cincinal va însemna un ritm salt cantitativ și calitativ. Numai în anul 1971 sânt planificate să se realizeze aproximativ o mie de produse noi cu parametri funcționali înalți, la nivelul tehnicii mondiale. Dintre acestea, aproape jumătate sânt mașini și utilaje de mare importanță și complexitate, produse-cheie în dezvoltarea în ritm rapid a unor ramuri industriale de bază — energetica, chimia, metalurgia, construcția de mașini însăși, transporturile, construcțiile etc. Aș vrea să vă dau numai câteva exemple: cazanele de 1 000 tone de abur pe oră, pentru turbine de 330 MW, noi tipuri de instalații de foraj, macarale portuare, mașini unelte cu comandă program numerică, calculatoare electronice cu posibilități de memorizare sporite, noi tipuri de aparate electronice, primele elicoptere de tonaj sporit, autocamioane de 5 000 tone pentru navigația mixtă și cargouri de 15 000 de tone etc. Nu-

mai această succintă enumerare este, cred, pe deplin edificatoare pentru sarcinile complexe pe care le avem noi, cercetătorii.

— Care sânt direcțiile în care institutul dvs. va asigura, în acest cincinal, concepțiile necesare dezvoltării producției?

— În noul cincinal se va realiza în țară toată gama de

listii institutului nostru, primele tipuri de aparate pneumatice de măsură și control. Le vor urma apoi cele pneumo-electrice și electronice. Acest domeniu este foarte important pentru dezvoltarea unei industrii de înaltă tehnologie automatizată. Această dotare va permite ridicarea substanțială a performanțelor calitative ale produselor noastre, conferindu-le o înaltă competitivitate pe piața mondială. Înșiși aceste utilaje, concepute și realizate la cei mai înalți parametri tehnici actuali, vor deveni obiecte de export. Aceasta într-un domeniu în care concurența tehnică este extrem de ridicată în lume.

nindu-se decarburările sau oxidările ce apăsau la cupetoarele clasice. Și aceasta nu este totul. Studiem în prezent producerea utilajelor și agregatelor de mare capacitate pentru tratamentul termic — adevărate linii tehnologice automatizate. Această dotare va permite ridicarea substanțială a performanțelor calitative ale produselor noastre, conferindu-le o înaltă competitivitate pe piața mondială. Înșiși aceste utilaje, concepute și realizate la cei mai înalți parametri tehnici actuali, vor deveni obiecte de export. Aceasta într-un domeniu în care concurența tehnică este extrem de ridicată în lume.

Cercetările efectuate în insti-

tele noilor tipuri de mașini automate de formare turătorii moderne ale noului cincinal. Concepțiile la un nivel tehnic foarte înalt, ceea ce le conferă o mare competitivitate pe piața internațională, ele vor deveni în parțicular obiecte de export. Aceasta într-un domeniu în care concurența tehnică este extrem de ridicată în lume.

Eliminarea muncii manuale la formele de turnare

La marile hale de turnătorie, una dintre cele mai grele munci o constituie fabricarea formelor de turnare a pieselor. Până nu de mult această muncă era efectuată manual, cu o productivitate foarte scăzută. De mai multă vreme, pe mesele de lucru și pe planșetele specializate de la I.C.T.C.M. se află proiecte-

adevărată profilaxie a rebuterilor. Ele împiedică omul care lucrează la mașină să greșescă. În Prezența aparatelor de control face perfect posibilă realizarea mult doritei producții cu „zero defecte”. Specialiștii au calculat că investiția în calitate — adică în aparate — care să asigure pentru fiecare intr-o întreprindere, o calitate înaltă a produselor — poate ajunge să echivaleze cu până la 40 la sută din costul unei fabricii noi, de aceeași capacitate.

În țara noastră s-au făcut multe în acest domeniu. Din păcate, mai sînt unele linii pe care numărul aparatelor de măsură și control este în medie cam de 2 ori mai mic decât cel necesar. Pentru a acoperi nevoile și, în același timp, pentru a reduce aproape total importul acestor produse scumpe, de înaltă tehnologie, în institutul nostru au fost realizate și încercate, pentru prima dată în țară, o serie largă de aparate și dispozitive de control. Desigur, cercetările vor continua și se vor dezvolta pe măsura progreselor realizate pe plan mondial.

Un alt domeniu de mare actualitate pentru industria noastră este producerea în țară a cuploarelor pentru tratamentul termic. Aceste utilaje se importau. De curând, au intrat în producție la Uzina „Independența” din Sibiu, pe baza studiilor ce se efectuează în institut, primele tipuri românești, ceea ce a permis reducerea masivă a importurilor. În actualul cincinal vor continua și se vor dezvolta proiectele de către specialiștii nostri. Este vorba despre utilaje complexe, cu ajutorul cărora în generație speciale se „prepară” o atmosferă cu compoziție adecvată procesului respectiv. Se asigură astfel calitățile dorite suprafeții piesei tratate, elimi-

Doi tineri specialiști, proiectanta Mariana Constantin și ing. Nicolae Voinescu, verifică un nou „produs” al I.C.T.C.M., documentația de fabricație a „Superjetului”

tutul nostru se referă și la un alt domeniu — cel al utilajelor pentru turnătorie. Pe baza lor s-a proiectat și cercetat întreaga

gamă de mașini de format, de impuscat miezuri, utilaje de debotare și curățire, instalații de preparat amestecului de

formare etc., mașini automate de înaltă tehnologie fără de care nu s-ar putea concepe modernizarea secțiilor de turnătorie din uzinele noastre. De asemenea, au fost proiectate cuploare cu inducție pentru toarea metalelor de la 1 până la 12,5 tone. Fiozirea lor capătă o tot mai mare extindere în lume, tinzînd să înlocuiască total vechile cuploare, deoarece elimină consumul de coc, un material scump, deficitar. Pe de altă parte, metalul elaborat prin această metodă are proprietăți mult superioare. În sfârșit, este eliminat complet o sursă de poluare foarte periculoasă. În țara noastră, în domeniul utilajelor cu cuploare cu inducție, creșterile vor fi spectaculoase în anii cincinalului. Numărul acestor utilaje prețioase va crește de peste 5 ori.

Un domeniu nou: COMENZILE LOGICE PNEUMATICE

De mai puțin de 5 ani, în practica industrială mondială au intrat sistemele modulare de comenzi logice pneumatice. Asupra lor și-au concentrat atenția cercetătorii institutului. Deși abordată pentru prima dată la noi în țară, această temă de înaltă tehnologie este, practic, aproape

de rezolvare. În prezent sînt în curs încercările pe instalația pilot pentru realizarea unor ansamble din elemente tipizate care vor servi la înlocuirea comenzilor electrice — mult mai scumpe și mai perisabile — din utilajele automate din industria chimică și de la mașinile unelte.

Și fonta se căleşte... automat!

Una dintre tendințele moderne în construcția pieselor de la autocamioane este folosirea fontei nodulare în loc de fontă. Pentru a asigura calitățile dorite acestor piese, fabricate dintr-un material mult mai lefin, sînt necesare tratamente termice complexe. Acest lucru îl realizează linia automată de comenzi seconvențiale proiectată de inginerii Gelu Constantin, Mircea Golu și Sorin Butan. Productivitatea acestei linii este foarte mare, ea fiind dotată cu utilaje complexe pentru executarea automată a operațiilor de tratament termic. Curînd ea va intra în funcțiune la Uzinele „Autocamionul” din Brașov.

Cercetarea și proiectarea comenzilor logice pneumatice — un domeniu științific nou în care s-a afirmat tânărul inginer Dan Popescu.

CARBONITRURAREA LA TEMPERATURĂ JOASĂ A ADUS

Un tînăr inginer la porțile consacării internaționale

Acum cîteva zile la Tirgu-Mureș a sosit o scrisoare prin care uzina de piese auto din Eisenach (R.D.G.) solicită sprijin pentru asimilarea unor originale procedee românești, privind tratamentul termic. Adresant — tânărul inginer Zoltan Kolozsvari, de la „Metalchimica”. Dată fiind cîrta inventatorului (30 de ani), inventația cunoscută firme germane mi s-a părut cu atât mai interesantă. Deja cunoscut printre specialiștii din țară și din ce în ce mai mult aflat în atenția celorlalte țări, referent la cîteva congrese internaționale privind tratamentele termice: Varsovia, Lacerna, Haijfa, Paris, tânărul inginer s-a afirmat în cîteva ani.

1965. Un absolvent al Facultății de mecanica transporturilor de la Institutul Politehnic din București pășeste — cu inițiativa deja conturată în domeniul tratamentelor termice — pe poarta Uzinei „Metalchimica”. Datorită în primul rînd rezultatelor activității sale în nașterea aici primul centru de cercetări pentru problemele de tratament termic și de uzură din țară. (Și astăzi încă, unul dintre puținele centre de acest gen din Europa). În laboratorul sumar dotat lucrează doar 4 specialiști. 1968. Se adaugă noi instrumente și aparate, care permit abordarea problemelor de cercetare importante. Inginerul Kolozsvari devine șeful centrului. 1971. Centrul numără 12 cadre, în cea mai mare parte tineri. Este bine utilă (microscop electronic, aparate de control ultramoderne, o gamă completă de cuploare pentru tratamente termice). Cercetările

realizate aici — unele deja brevetate, altele în curs de brevetare — sînt aplicate în economia națională.

Inginerul Kolozsvari ne acordă un interviu.

— Iată explicația sorisorii primite de la Eisenach. Trebuie să știți că în industria contemporană uzura pieselor este o problemă acută. Noi am găsit metode de tratament pentru a o reduce. Cea mai importantă este carbonitrurarea la temperatură joasă. Procedeu, aflat în curs de brevetare în R.D.G., R.P.U., R.F.G., a adus, doar în întreprinderea noastră, în timp de un an, o economie de 25 tone oțel și reducerea cheltuielilor de manoperă cu 20 la sută. Alte preocupări vizează problema turnătorii, în vederea obținerii de piese de dimensiuni precise, cu suprafețe fine. La noi în țară nu se realizează decât turnări de piese semifabricate, cu suprafețe aproximative (situație, calitativ, mult sub cotele atinse în străinătate). Prin intermediul noii metode de turnare de precizie, ce folosește exclusiv materie primă indigenă, se pot obține pe scară largă atât de necesarele piese cu dimensiuni stabilite la micron și suprafețe ca ale cristalului. O apreciere a rezultatelor noastre (oare aduce o economie anuală de 2 milioane lei, numai Uzinei „Metalchimica”) o constituie de altfel și hotărîrea M.L.U. de a construi în întreprindere o turnătorie de precizie de mare capacitate (6 milioane piese pe an). Aceasta va satisface nevoile de piese de

acest gen pentru majoritatea întreprinderilor constructoare de mașini din cadrul Ministerului Industriei Ușoare.

— Care sînt cele mai noi cercetări abordate?

— Studiez elaborarea unor metode de control și comandă automatizată a proceselor de nitruare în cupetoarele industriale. Aceste operații se efectuează în prezent manual. Cu ajutorul noii metode se obține siguranță în exploatare a o maximă constanță a rezultatelor.

ANDREI BĂRSAN

CRONICA ipotezelor

O întrebare frămîntă din ce în ce mai mult în ultima vreme opinia publică: extraordinarele realizări din domeniul biologiei vor permite oare stăruirea vieții în laborator? Această întrebare a fost adresată și profesorului Stanley L. Miller de la Universitatea din San Diego, California. Savantul american a reușit în urmă cu 18 ani, cînd era student să realizeze o performanță neobișnuită. Reproducînd în laborator condițiile atmosferei terestre de acum patru miliarde și jumătate de ani cînd se presupune că ar fi apărut viața pe Pămînt, Miller a obținut, cu ajutorul unor descărcări electrice și a unei temperaturi ridicate, substanțe organice simple care constituie „materia primă” a substanțelor proteice.

Întrebat despre posibilitatea obținerii pe cale artificială a vieții, prof. Miller a arătat că reproducerea condițiilor complexe care au dus la apariția

Toate aceste cercetări sînt de mare importanță. În special pentru influențarea eredității. Astăzi sînt deja posibile mutații genetice pentru îmbunătățirea unor specii de plante și animale. Prin „injecții” în materialul genetic au fost posibile schimbări radicale ale caracteristicilor unor organisme simple care sînt bacteriile. Desigur, în viitor se va încerca modificarea caracteristicilor genetice și la oameni. Acest lucru, după opinia prof. Miller, va fi posibil în viitorul 10 sau 20 de ani. Evident, genetica medicală va avea aplicații în special în vindecarea bolilor ereditare, cum ar fi, de exemplu, diabetul sau hemofilia. Medicina nu va urmări însă schimbarea unor caracteristici, îmbunătățirea speciilor umane. Fiecare dintre oameni își pregătește ereditatea urmașilor săi în momentul înțelgerii partenerului de viață. Influențarea artificială a unor mecanisme extrem de întime

SE REALIZEAZA UNUL DIN VISURILE ALCHIMISTILOR

VIAȚA ÎN RETORTĂ?

vieții pe Pămînt, deși deocamdată nu a fost încă realizată, este pe deplin posibilă. În acest sens ar putea fi considerată ca un pas înainte, extragerea materialului genetic de la un organism oarecare și reproducerea lui în retortă cu ajutorul unei enzime. Acest experiment a fost deja înfăptuit. Ceea ce se încearcă acum este „construirea” unei gene artificiale, după modelul celei naturale. Ea ar urma să fie apoi multiplicată cu ajutorul enzimelor specifice. Evident însă că obținerea pe cale artificială a unor organisme cât de cât superioare sau a unor ființe necunoscute în natură, este un lucru complet ne-realizabil în viitorul apropiat.

Cercetările care se întreprind în numeroase laboratoare din lume pentru cunoașterea structurii și a modului de aranjare a moleculelor chimice ce constituie suportul vieții au făcut în ultima vreme progrese însemnate. Astfel a fost realizată sinteza A.D.N. și A.R.N. în condiții care corespund celor existente pe Pămînt în momentul cînd se presupune că ar fi apărut viața. S-au obținut, de asemenea, pe cale artificială peptidele — „cărămizile” din care este construită molecula mare a unei proteine — și polinucleotidele, elementele constitutive ale acizilor nucleici. În prezent se întreprind studii pentru sinteza unor aminoacizi mult mai complicați. (Se știe că moleculele de proteină sînt formate din 20 de feluri de aminoacizi). Cunoașterea arhitecturii moleculare a unor proteine va permite, elndva realizarea unei celule vii pe cale artificială.

ale vieții, insuficient cunoscute astăzi și cu perspective încredincțate de cunoaștere profundă. Nu este un lucru de dorit. Inteligența de exemplu, este și ea, în parte, o caracteristică care depinde de ereditate. Ceiiați factori cum ar fi gradul și forma educației, alimentația și condițiile de dezvoltare biologică influențează și ei puternic dezvoltarea inteligenței. Modul în care factorul ereditar și cei exteriori acționează pentru dezvoltarea inteligenței unui om nu este cunoscut în prezent. Influențarea, dirijarea acestui proces atât de complex ar fi un lucru extrem de riscant. Fără îndoială că omniaera va stabili legi extrem de severe pentru supravegherea intervențiilor genetice. În momentul în care ele vor deveni posibile.

Cercetările privind reproducerea pe cale artificială a proceselor biologice au și un important rol în elucidarea unei alte probleme de mare interes. Oamenii de știință sînt unanim de acord că Pămîntul nu este singura planetă pe care a apărut viața. Deși deocamdată nu s-au găsit decât urme de organisme inferioare în meteorii, este mai mult decât probabil că pe alte planete s-a și apărut și viața. Care sînt aceste forme, prin ce se aseamănă și se deosebesc de viața pe alte planete, este cea de Pămînt — iată întrebări fascinante care își vor primi cîndva răspunsul.

P. J.

PERFORMANȚELE „SUPERJETULUI”

În apatele acestei denumiri, care pare mai degrabă din domeniul aviației, se află numele unui nou aparat pneumatic de măsură și control al dimensiunilor pieselor în construcția de mașini. El a fost omologat în decembrie anul trecut la Uzina de mecanică fină din București. Realizatorii săi sînt specialiștii atelierului de aparate de măsură și control din institut. Aparatul este astfel conceput încît pe același principiu de construcție să se poată realiza nu mai puțin de 24 de variante. Precizia măsurătorilor efectuate cu ajutorul „Superjetului” poate ajunge pînă la cîteva zeceimi de micron. Mai mult încă, aparatul poate fi adaptat și pentru controlul activ — adică poate da informații, automat, în timpul prelucrării piesei, asupra stadiului în care se află fabricarea acesteia și a preciziei execuției.

Antene

AROMA FRAGILOR. Procedeu tehnic cel mai subtil, pus la punct pînă în prezent, pentru analiza aromelor îl constituie cromatografia gazoasă. Prin folosirea lui aroma de fruct a fost decompus în 115 elemente. Cu toate acestea, în momentul în care ele au fost produse artificial și sintetizate nu s-a obținut nimic. Există, după cum se vede, o serie de substanțe constituite și din aromelor pe care simțul nostru olfactiv, singur, îl poate detecta. Se pare, în orice caz, că proprietățile moleculei — este electronică ca și volumul său — declanșează mesajul electronic interpretat de creier ca un miros. Într-un micrometru cu raze infraroșii cu ajutorul cărora pot fi măsurate particole a căror mărime cohoară pînă la 0,00254 mm. În același timp fizicianul kirgiz Jeenbaev a realizat o instalație cu ajutorul căreia se poate descoperi, în orice substanță, o cantitate din orice element aflat într-o proporție de 1/1 000 000. Ea folosește un jet de plasmă a cărei temperatură atinge 20 000 grade. PERICOLUL FIXATIVELOR PENTRU PĂR. La Adunarea generală a societății americane de cardiologie o comunicare a provocat senzație: dr. Nancy Flowers, a arătat pe baza experiențelor sale, că aerosolii fixativelor și lacurilor de păr pot provoca tulburări cardiace ireversibile. Cercetările sale au fost întreprinse după ce un om de știință american a anunțat că în 116 cazuri de deces subit după inspirarea aerosolului de fixativ, moartea a fost provocată de tulburarea ritmului cardiac și nu de asfixiere. Se pare că pericolul constă în folosirea ca forță de propulsie în „sprayuri” a gazului freon. POLUARE. După cum se știe unul din cele mai importante elemente toxice ale gazelor de eșapament îl constituie plumbul. Adăugată ca antidetonant în benzina de supercar, tetraetilul de plumb este deosebit de nociv. Destinat să producă 18 000 de tone pe an din această substanță, uzina „Toyo Ethyl KK” a fost închisă încă înainte de a începe să funcționeze din investiția se ridică la 14 000 000 dolari. Motivil: începînd din 1974 în Japonia va fi interzisă folosirea în benzină a tetraetilului de plumb. Pînă atunci aditivul va fi importat.

IN EXCLUSIVITATE

PENTRU

„SCINTEIA TINERETULUI”

Laureați ai Premiului

Nobel răspund

la întrebarea:

EXISTĂ UN SECRET AL CELEBRITĂȚII?

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

NIKOLAI G. BASOV

Savantul sovietic s-a născut la 14 decembrie 1922, în orașul Ușmen din regiunea Voronej, în familia unui profesor de la Institutul de tehnică forestieră. În anul 1948, paralel cu studiile, începe să lucreze în cadrul laboratorului de oscilații al Institutului de fizică „Lebedev” al Academiei de Științe a U.R.S.S.; o vreme lucrează la catedra de fizică teoretică a aceluiași institut. Din anul 1958 este director

adjunct științific al institutului. În anul 1962 a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. Strădaniile sale științifice au fost răsplătite în anul 1959, împreună cu savantul A. M. Prohorov a fost distins cu premiul „Lenin” pentru realizarea unor lucrări pe baza de semiconductori, iar în anul 1964 primește, împreună cu același savant sovietic, Premiul Nobel.

Momentul consacării succede strădania, creația...

de NIKOLAI G. BASOV

Folosim în mod curent expresia „nu aduce anul, ce aduce ceasul”. Toată lumea este de acord cu adevărul conținut în această frază. Și totuși... Nu pentru că așa dori să fie original — dar socotește că atunci când te pronunți asupra unei chestiuni atât de complexe și delicate cum este celebritatea, nu poți să nu te referi, într-un anumit fel, și la această expresie atât de răspândită. Orice atestare a unor merite, orice succes într-o investigație științifică ori, pe plan mai general, uman, are loc într-un anumit ceas. De pildă: după îndelungii strădăniți un inventator constată înfr-un anumit moment că mecanismul conceput de el este eficient și viabil. Un chimist se trezește, în eprubetă, la cea de a 1000-a experiență, cu un rezultat extraordinar. Un student își susține diploma de absolvire, într-un mod strălucitor — după abordarea meticuloasă în ani, — într-o anumite zi și ceas.

Oricine va repeta hazardat: „Ai văzut cu ce-a adus ceasul?”, uitând că în acea clipă să mai amintească de existența frazei. Sau diploma de merit răspândește momentul susținerii sau elaborarea meticuloasă în ani?

Am amintit de toate acestea pentru a se înțelege că momentul consacării succed preocuparea, strădania, creația, desfășurarea de forțe intelectuale și umane din timpul „anului”, fără de care nu ar fi existat și nu s-ar fi împlinit. Aș conchide: nu aduce anul ce aduce ceasul — sun raportul încheierii unui ciclu, al consacării unui rezultat ori a unei persoane...

Vă mărturisesc că aceste gânduri mi-au trecut prin minte într-un moment însemnat din viața mea și anume atunci când, împreună cu îndrumătorul meu științific, tovarășul meu mai în vârstă, Alexandru Prohorov, am aflat că am fost distins cu Premiul Nobel. Vestea ne-a ajuns într-o oarecare zi de lucru, pe când amindoi eram adânci într-un experiment, la institut. Vă puteți imagina bucuria noastră, reacție înfrutată firească... Aceasta ar fi unul dintre momentele consacării mele și el nu ar spune aproape nimic dacă în urma sa n-ar exista ani de strădăniți asidue, nopți nedormite, vagoane de volume studiate ori parcurse, o meticuloasă muncă de laborator... Fiecare dintre cei care au venit la solemnitatea de la Stockholm a avut de străbătut un drum lung și dificil, având în urma sa „anul” autobiografic.

Războiul a lăsat amprente puternice asupra întregii mele vieți. Încă de pe băncile școlii eu am născut înspire științele exacte. Din frageală tineretului am fost atras de fizică și de matematică; la vârsta de 14 ani realizasem deja o stație electrică mobilă experimentată la expoziția unională. În 1940 absolvasem școala medie, iar doi ani mai târziu, în 1942 — eram în plin Război pentru apărarea patriei — am fost mobilizat și repartizat să urmez o școală de... felceri — subchirurgi. Drept să vă spun, faptul că am urmat școala de felceri nu mi-a stăruit un entuziasm deosebit. Vă imaginați ce trebuie să simtă un tânăr care îndrăgostit de fizică trebuie să toacească farmacologia și latina. În scrisorile către cei de acasă arătam că... nu este ce mi-am dorit. Dar am terminat școala cu nota maximă, iar profesorii mei spun că am o mină ușoară, o adevărată mină de chirurg.

Au urmat ani grei de luptă, pe front. Am tratat și am salvat mulți răniți. Am lucrat la construcția unor poduri peste cursuri de apă, la demontarea unor uzine în care hitlerștii fabricau substanțe toxice. Am făcut tot ceea ce se poate cere de la un om în timpul războiului, în anii când patria este în pericol. Până când, în urma unor răni primite, a surmenajului, mi-a slăbit vederea, pe care am și pierdut-o vreme. M-am refăcut cu greu. Am continuat să lupt...

Întâmplător am fost în anul 1945. Am fost demobilizat. Întârlasem înscrierea la universitate. Întârlător am aflat că se mai primesc cereri la un Institut nou creat, la Facultatea de fizică. Am dat examen, deîndată, fără să mai am timp să mă pregătesc anume. Și am reușit! Întârl-mă student al Institutului de mecanică. Noi cuvinte, noi noțiuni mi-au devenit familiare: seminare, lectii, ore de laborator, examene, bursă. Un ritm impetuos, așa zice infernal chiar... Nu aveam încă timpul de partea mea. Trebuia să mă grăbesc.

Am avut fericirea de a intra într-un colectiv de oameni de știință admirabili, care nu țineau seama că tu ești nou sosit în institut și ei lucrează la o temă, de ani de zile. Confruntarea practică, oportunitatea de a fi eficient în timpul experimentelor contau în primul rând. Titlurile, distincțiile apăreau doar la festivități, la luarea.

De drept, în același timp a trebuit să grăbesc pasul ca să-l ajung din urmă pe dascălul meu, împreună cu care am abordat aceleși experimente. Astfel am început să colaborăm într-o seamă de experimente în domeniul radioscopiei.

Prohorov și cu mine eram în situația unor oameni care știu că strunele viorii pot scoate sunete minunate, însă nu le pot obține. E greu să restabilești cine dintre noi să spun primul „Eureka!”. Important este că s-a născut ideea, că am izbutit să rezolvăm problema. Investiunea, iată cuvântul minunat cu care savanții au denumit fenomenul ce a constituit un punct de cotitură în căutările noastre.

Și acum, credetți că a venit sfârșitul cântărilor noastre, al relațiilor de față? Nu! Este abia începutul unor noi dificultăți... Este răspunsul care generează întrebarea următoare. Este doar un punct de plecare pentru realizarea generatorilor moleculare de unde radio. Trebuie aleasă această cale, decădată altă nu există. Numeroase descoperiri de cea mai mare importanță, după ce au fost realizate, par extrem de simple. Când află despre ele, fără să vrei îți vine în gând o întrebare: cum se face că nu s-a ajuns mai demult la această descoperire?

Astfel gândesc mulți dintre noi aflând despre o nouă cucerire a științei și tehnicii. Numai că celui care merge înainte îi vine întotdeauna greu. Spre el este ațintită atenția tuturor. Și într-un mediu uman eterogen se pot găsi mulți oameni, cărora, din diferite motive, nu le place pasul prin care se croiește un drum nou; iar cel care pășește înainte trebuie să aibă tăria de caracter de a nu se abate nici cu o iotă din drumul său. Minunate și numeroase sînt perspectivele pe care le deschide folosirea dispozitivelor moleculare în știință și tehnică. Nu poți relata despre toate dintr-o singură dată. Treptat însăși viața le face cunoscute. Pentru că... nu aduce ceasul, ce aduce anul!

Neli R., Roșiori de Vede: N-am înțeles dacă dorit să vi se publice scrierile sau doar un simplu stat pe marginea cazului.

I. I. Lucia, județul Alba: Nu-mi dau seama dacă aveți sau nu talent, dar am ales una dintre poezii, cea mai nostimă.

„Înainte de a mă naște eu N-a fost nimic. Cînd m-am născut în cinstea mea, Dumnezeu a făcut pămîntul și cerul, bucuria și durerea, a făcut cîștietoarele necușîntătoare și, trimîșîndu-le în cîdra, le-a pruncit să aștepte ziua cînd eu le voi îmbîlînzî.”

B. Roger, Săveni: „V-aș ruga să-mi răspundeți și mie la o întrebare simplă: la ce vîrstă poate citi un elev cărți de dragoste?”

Întrebarea nu e chiar așa de simplă. În primul rând, ce înseamnă „cărți de dragoste”? „Carte de dragoste” poate fi și un roman lipsit de orice valoare artistică, de o vulgaritate agresivă ca, de pildă, „Elevul Dima dintr-a șaptea” de Octav Dessila, care la vremea respectivă circula clandestin pe sub băncile tuturor liceelor, dar și „Război și pace” de Tolstoi, „Rămănele lui Sadoveanu, Rebreanu, Camil Petrescu. Deei, cel mai important pentru lectorul adolescent este să aleagă autorii, pentru că toată literatura lumii a

trecut prin acest sublim sentiment. În al doilea rând, vîrsta nu are nici o importanță, literatura bună a fost întotdeauna decență și delicată. Putem înțelegi „Romeo și Julieta” celor ce n-au împlinit încă 18 ani?

I. Vasile, Reșița: Cred că e mai bine să rămîneți lingă părinți. Căsătoria cu tîna de care fîmi vorbiți mi se pare riscantă.

Distru, Pucioasa: Cînd veniți prin București, luați legătura cu redacția și vom încerca să vă ajutăm.

S. Marina Maria, București: „Publicînd scrisoarea lui N. Florian din Cugir ați pus în discuție una dintre problemele spinoase ce predomină concepțiile unor fete. N. F. nu poate înțelege „acces sex frumos”, cu toate că o înțelege dragostea călduzită de interese egoiste, dragostea lipsită de altruism și jerfa de sine. E și firesc. Este adevărat că sînt destule fete care cultică o dragoste formală, care alorgă după titluri și situații, dar să nu uităm că sînt și băieți care fac același lucru. El, respectivul, uită deodată să mai cîntă la întîlnire, uită totul, pentru că a cunoscut o altă fată, mai fină, mai cultă, cu o situație ademenitoare. Asemenea întîmplări am trăit și eu. De unde apar și de ce apar astfel de defecțiuni în caracterul unor fete sau băieți? Bineînțeles, totul pornește de la educația primită. De aceea consider că este bine să se discute astfel de probleme.”

G. Băgu, Bacău: „Vă scriu nu din dorința de a-mi publica scrisoarea, ci din necesitatea de a da un răspuns tînașului N. Florian al cărui necaz și ale cărui păreri cu privire la sexul frumos le-am aflat în rubrica din 27 martie. N-am să caut cuvînte frumoase în cele ce voi spune, e inutil, frumusețea ar trebui s-o dea esența celor ce voi relata.

Tînașul Florian are o decepție în dragoste, fiindcă iubita la pîrșit, schimbîndu-l cu cineva superior din punct de vedere material, fapt ce a făcut să-i vîntorească întreaga acheridra a concepțiilor sale despre femei în general. Să-i dăm sau nu dreptate? Cred că ar trebui ca înainte de a ne pronunța să rîșoinm colecția „Știința tîneretului”, și vom vedea că în rubrica pe care o semnați găsim sute și sute de cazuri în care fete sau soții poartesc cazuri mai grave sau mai puțin grave în centrul cărora ca principal răufăcător stă hîrbațul. De ce atunci fapta tubitei tale, tînaș Florian, n-ar fi monedă cu care femeile înșelate în dragostea lor, în celelalte cazuri relatate, să ne plătească? Departe de mine gîndul de a da dreptate fetelor ce

procedază ca iubita dîmitale, dar trebuie să înțelegem că sîntem rîi deopotrivă și să judecăm aspru fiecare situație. Am și eu tot 25 de ani am trăit și eu o asemenea întîmplare pe cînd aveam 20 de ani. O fată pe care o tubeam cum poți tubi la această vîrstă, m-a pîrșit de dragul unui învîtor, cînd eram pe punctul de a ne căsători. Trebuia, deci, să nu mai am încredere în dragostea fetelor? Eram pe atunci numai gestionar, iar fata cu pricina terminase liceul și era încăpătătoare. S-ar părea că mă pîrșise din pricina meseriei mele. Nu aș fi sincer dacă n-aș spune că eram și eu trist. Era tot primăvara ca acum și poate că primăvara astfel de întîmplări au o mai mare rezonanță în sufletul nostru.

Timpu! a trecut. Astăzi sînt în ultimul an al studenției. În anul I m-am căsătorit cu o colegă de institut. Ea era în anul III. Deși urma să mă aștepte încă doi ani, n-a ezitat. Acum avem un copil, Abia aștept să termin institutul și să merg acasă, să fim tot timpul împreună. Sînt ațitea fete care, cu sinceritatea sentimentelor lor, sînt în stare să acopere golul sufletesc al altora. Să le disprețuim pe cele superficiale, dar să nu le absolutîm. Omul este un rezervor imens de dragoste și iubirea rînduă sau ucisă chiar de o mină neîndeminatec, de un suflet colțuros, renaște ca pasărea Phoenix din propria-i cenușă. Așa că să nu disperăm.

Toți sîntem buni și toți sîntem rîi, e necesar să știm

insă să înclinăm acul balanței mai mult spre bine sau mîcar să-l ținem la zero și atunci cum șiți și com aveți cu dîrui buchetele de ghiocei și violele care se vînd, desigur, și pe străzile orașului Cugir.

Doresc să uiti totul, tînaș Florian. Sîntem la vîrstă cînd nu mai credem că tot ce zboară se mîncîncă. Primăvara aceasta este prea frumoasă ca s-o tulburăm cu necazurile noastre mîruntă.

Mania D., București: „Poate nu m-aș fi hotărît să vă scriu dacă nu citeam scrisoarea pe care ați primit-o de la N. Florian din Cugir și pe care ați publicat-o în numărul din 27 martie 1971.

Se spunea acolo despre „disprețul și ura față de sexul frumos”. Se face deci o generalizare. Oare din ceea ce am trăit eu în ultimii doi ani pot trage aceeași concluzie?!

M-am căsătorit în anul 1967 cu un tînaș pe care nu-l tubeam prea mult la data căsătoriei, dar pe care în scurt timp am început să-l tubesc cu o patimă de care nu m-aș fi crezut capabilă, am început să cred că nu va exista fericire mai mare în viața mea decît aceea de a fi mereu alături de el. El era pentru mine ceea ce o pine caldă este pentru un flămînd, el era cel pentru care trăiam și pentru care aș fi făcut totul ca să-l știu fericit. Credeam că nimeni nu se tubea mai mult ca noi, că nu există un cuplu mai desăcîrjit. Dar m-am înșelat și ce groaznic m-am înșelat!

În luna în care s-a împlinit un an de la căsătoria noastră am luat prima palmă. Ce mult m-a durut cea

dragul meu a venit acasă, că nu mai putea sta fără mine, dar tot de dragul meu pleacă, să nu mă mă chinuțasc.

Au trecut alte cîteva luni de absență totală și iar revenea. Nu-l puteam de afară din casa pentru că eu locuim în spațiul lui. Cîteva zile mi-a dat impresia că a venit doar pentru că aici era domiciliul lui, dar mai tîrziu a început să mă preseze cu aceeași problemă: „împac-te, că e ultima gresală”.

O săptămîni și apoi totul desăcînt. Acum, deși este împreună cu cealaltă, cînd ne întîlnim nu ezită să-mi spună că regretă totul și că dacă vom divorța se va putea liniști numai atunci cînd va găsi o femeie în genul meu.

Ce pot spune, oare, acum despre bărbai, în cine mă pot avea încredere, cine îmi va încălzi sufletul așteî înghețat? Cine mă va face să uit totul și să cred că doar el a fost rîu?

Cînd cu ochii mi-întîi că acest dezgîturat spectacol simt o durere aproape fizică, simt o dorință irezistibilă de a fugi de trecut.

Sper că aceste rînduri, dacă vor fi publicate, să fie citite și de N. Florian, să afe că la 25 de ani o femeie este dezorientată și cu simțîmintul că goul din suflet nu i se va mai umple niciodată.”

Primele scrisori primite pe marginea scrisorii dîmitale, stîmate N. Florian din Cugir, dedovesc că e-coul suferinței bărbatilor umiliți de femele superficiale și nerecunoscutoare a fost cu totul invers. Reiese din cele de mai sus că bărbaii pot fi și sînt

chiar mai rîi decît femeile, ei sînt cei care nu știu și nu vor să aprecieze adevăratele și frumoasele sentimente.

În sfîrșit, eu nu mi-am pierdut calmul, aștept și alte scrisori care să echilibreze situația. Discuția continuă.

CURIERUL NOSTRU DE SIMBĂȚĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

insă să înclinăm acul balanței mai mult spre bine sau mîcar să-l ținem la zero și atunci cum șiți și com aveți cu dîrui buchetele de ghiocei și violele care se vînd, desigur, și pe străzile orașului Cugir.

Doresc să uiti totul, tînaș Florian. Sîntem la vîrstă cînd nu mai credem că tot ce zboară se mîncîncă. Primăvara aceasta este prea frumoasă ca s-o tulburăm cu necazurile noastre mîruntă.

Mania D., București: „Poate nu m-aș fi hotărît să vă scriu dacă nu citeam scrisoarea pe care ați primit-o de la N. Florian din Cugir și pe care ați publicat-o în numărul din 27 martie 1971.

Se spunea acolo despre „disprețul și ura față de sexul frumos”. Se face deci o generalizare. Oare din ceea ce am trăit eu în ultimii doi ani pot trage aceeași concluzie?!

M-am căsătorit în anul 1967 cu un tînaș pe care nu-l tubeam prea mult la data căsătoriei, dar pe care în scurt timp am început să-l tubesc cu o patimă de care nu m-aș fi crezut capabilă, am început să cred că nu va exista fericire mai mare în viața mea decît aceea de a fi mereu alături de el. El era pentru mine ceea ce o pine caldă este pentru un flămînd, el era cel pentru care trăiam și pentru care aș fi făcut totul ca să-l știu fericit. Credeam că nimeni nu se tubea mai mult ca noi, că nu există un cuplu mai desăcîrjit. Dar m-am înșelat și ce groaznic m-am înșelat!

În luna în care s-a împlinit un an de la căsătoria noastră am luat prima palmă. Ce mult m-a durut cea

dragul meu a venit acasă, că nu mai putea sta fără mine, dar tot de dragul meu pleacă, să nu mă mă chinuțasc.

Au trecut alte cîteva luni de absență totală și iar revenea. Nu-l puteam de afară din casa pentru că eu locuim în spațiul lui. Cîteva zile mi-a dat impresia că a venit doar pentru că aici era domiciliul lui, dar mai tîrziu a început să mă preseze cu aceeași problemă: „împac-te, că e ultima gresală”.

O săptămîni și apoi totul desăcînt. Acum, deși este împreună cu cealaltă, cînd ne întîlnim nu ezită să-mi spună că regretă totul și că dacă vom divorța se va putea liniști numai atunci cînd va găsi o femeie în genul meu.

Ce pot spune, oare, acum despre bărbai, în cine mă pot avea încredere, cine îmi va încălzi sufletul așteî înghețat? Cine mă va face să uit totul și să cred că doar el a fost rîu?

Cînd cu ochii mi-întîi că acest dezgîturat spectacol simt o durere aproape fizică, simt o dorință irezistibilă de a fugi de trecut.

Sper că aceste rînduri, dacă vor fi publicate, să fie citite și de N. Florian, să afe că la 25 de ani o femeie este dezorientată și cu simțîmintul că goul din suflet nu i se va mai umple niciodată.”

Primele scrisori primite pe marginea scrisorii dîmitale, stîmate N. Florian din Cugir, dedovesc că e-coul suferinței bărbatilor umiliți de femele superficiale și nerecunoscutoare a fost cu totul invers. Reiese din cele de mai sus că bărbaii pot fi și sînt

chiar mai rîi decît femeile, ei sînt cei care nu știu și nu vor să aprecieze adevăratele și frumoasele sentimente.

În sfîrșit, eu nu mi-am pierdut calmul, aștept și alte scrisori care să echilibreze situația. Discuția continuă.

UMOR • UMOR

— DE PESTE HOTARE —

Exigență și discernămint

(Urmare din pag. 1)

componentă însemnată a mișcării teatrale a județului. În caminiul cultural din comuna Axente Sever, de exemplu, activitatea nouă formată de teatru în limba germană. În întipinirea alcătuirii repertoriului acestor formații, Casa județeană a creației populare Sibiu a edilit în anul 1970 două piese în dialect săsesc, avînd precum în planul său de lipărturi pe anul în curs o culegere de teatru, iar pentru formațiile corale o culegere de cîntece, ambele săsești. La acestea trebuie adăugate alte două culegeri: de cîntece populare și cîntece corale săsești, două piese de teatru pentru copii, o culegere de folclor literar, una de dansuri populare din județul Sibiu, o altă culegere de piese de teatru toate intrate deja, încă din anii trecuți, în repertoriul formațiilor amintite.

În același context se înscriu și sărbătorile populare semnificative obiceiuri de muncă, cum ar fi cea din bazinul pomicol Cîsnădoara la care participă cîntecul popular și românii, carnavalurile, toate purtînd amprenta tradițiilor comune ale acestui teritoriu unde conviețuiesc în deplină înțelegere populația română și naționalitățile germană, maghiară, cîrnă și rusă. Muzeele județene din Mediaș, care cuprind și artă populară, port popular săsesc și maghiar, Casa memorială Ștefan Ludwig Roth din același oraș, o casă săsească din secolul XVII recent reconștită la Cristianu, Muzeul sătesc de la Gură Rîului, un alt muzeu etnografic și de artă populară săsească ce se va deschide cîrînd, atestă din plin valorificarea tradițiilor specifice populației din aceste locuri. În mediul rural funcționează universități populare în cadrul cărora cursurile se țin și în limba germană: Dumbrăveni, Tălmaciu, Axente Sever, Cîsnădoara, alături de cele din orașele Sibiu, Mediaș, Cîsnădle, Agnita. Aici se țin cursuri a căror tematică variată cuprinde aspecte din viața economică și culturală a patriei noastre, cursuri de istoria civilizației, conferințe dezbatînd cele mai diverse domenii de activitate umană, despre realizările actuale ale regimului nostru, expuneri legate de apropiata sărbătoare a Semecentului creării partidului, conferințe privind viața și activitatea unor personalități ale populației germane din țara noastră, viața culturală, artistică, tradițiile acestora. Iată cîteva titluri de conferințe: „Aspecte ale luptei comuniste în România și țările vecine”, „Activitatea populară” — din Agnita, „Tradiții culturale săsești”, „Literatura în dialect săsesc”, „Muzica populară săsească” etc. Conținutul bogat al acestor expuneri, nivelul dialogurilor sînt

AGENDA

Plenara Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate

A avut loc plenara Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. Cu acest prilej a fost analizată activitatea comandantilor, consilierilor politici, comitetelor și organizațiilor de partid pentru înfrățirea sarcinilor ce le revin din hotărârile de partid și de stat în direcția înălțării continue a capacității de luptă a armatei noastre populare.

Cu acest prilej a fost adresată o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în care, după ce se exprimă mulțumiri particulii pentru grija pe care o poartă armatei, se spune, printre altele: Comandanți și activiști de partid, cadre și militari în termen, strâns uniți sub steagul înălțat și purtat eroic, de cincizeci de ani, de minunatul

Ambasadorul Republicii Populare Ungare la București, Ferenc Martin, a oferit vineri un cocktail cu prilejul celei de-a 26-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

Au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, Vasile Vlad, șeful Secției de relații externe a C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, organizații de masă și obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști.

Prin decret al Consiliului de Stat au fost conferite ordine și medalii ale Republicii Socialiste România unui număr de 91 de miniștri, constructori și proiectanți, pentru merite deosebite în activitatea de proiectare, construcții, deschide

și exploatare a minelor de lignit din Bazinul carbonifer Oltenia.

Festivitatea înmînării distincțiilor a avut loc la Tg. Jiu.

Vineri dimineața a plecat spre Roma o delegație a Consiliului Popular al municipiului București, condusă de Dumitru Popa, președintele Comitetului Executiv, primarul general al Capitalei, pentru a participa la vernisajul Expoziției „București 1971”, organizată în capitala Italiei, ca răspuns la deschiderea unei expoziții similare a orașului Roma ce a avut loc anul trecut, la București.

La București au început vineri lucrările sesiunii științifice organizate de Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de studii istorice și social-politice de lângă C.C. al P.C.R. și Academia de învățămînt social-politic „Ștefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R., cu prilejul aniversării a 100 de ani de la proclamarea Comunei din Paris.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Miron Constantinescu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice.

FOTBAL

1971 — ANUL RECONFIRMĂRII

Interviul nostru cu ANGELO NICULESCU

— Simple speculații. Într-o minie și Dobrin nu a existat nici un conflict! A existat, în schimb, o permanență nemulțumire din partea mea pentru modul cum înțelegea se pre-gătăscă, pentru randamentul slab dat de pieștele în cele mai multe dintre jocurile internaționale. Pe Dobrin l-am apreciat și-l apreciez foarte mult; este un jucător talentat, valoros, cu posibilități certe de a deveni „proprietar” al tricoului cu nr. 8. Cu o singură condiție, însă: să devină mai serios, mai responsabil în îndeplinirea mandatului de „tricolor” și, ca s-o luăm pe specialitate, după opinia mea el trebuie să-și îmbunătățească serios condiția fizică, pentru a avea o rezistență mai mare la efort pe toată durata unei partide și nu parțial cum a făcut-o până acum. Pe Dobrin îl respect, în ideea de a-l obliga să se respecte mai întâi pe el însuși, pe cel din jurul său și, în primul rând, pe cei care-i este antrenor.

— Vreți să vorbiți puțin de un subiect care a suscitat atâtea comentarii, în jurul cărora s-au exprimat atâtea opinii și controverse — temporizarea? Este, care, vorba de „inovatie”, de un „patent” al antrenorului Angelo Niculescu?

— Termentul de temporizare nu este potrivit, căci asta înseamnă frînarea jocului. Noi nu frîmăm jocul la mijlocul terenului, ci pregătim trecerea din apărare în atac; aici, în acest teritoriu, așa cum se face toate echipele noastre, concepem acțiunile ofensive. A nu pregăti jocul în această zonă înseamnă a juca haotic, la întâmplare. Această tactică de joc — de temporizare, cum i se spune — a primit o strălucită confirmare la C.M. din Mexic, unde echipa Braziliei (cu Gerson, Clodoaldo, Pele și Rivellino, acționând în zona mediană) a aplicat-o cel mai bine, câștigînd cupa Jules Rimet. Personal mă mîndresc că aplicînd temporizarea am reușit să venim pe locul zece în ierarhia valorilor mondiale stabilită acolo!

— Intenționați să vă retrageți, la finele acestui sezon, de la conducerea echipei naționale, așa cum ați declarat în presă nu demult?

— Da. În luna decembrie îmi expiră mandatul de antrenor al „tricolorilor”. Încredințat de E.M. federal, intenționez să las locul altora cu idei mai bune decît temporizarea...

— Sînteți de 4 ani antrenorul primei reprezentative a țării. Care a fost, în acest interval de timp, cea mai mare satisfacție a dv.?

— Victoria obținută la Lausanne împotriva Elveției. Am reușit să ne luăm o strălucită revanșă după acei 1-7 de pe mină și — aici, în deplasare, într-un loc de tristă amintire — nu se deschidem drumul spre turneul final al C.M. din Mexic.

— Încheiere, vă rog să-mi spuneți de ce l-ați folosit pe Dembrowschi în meciul cu Olanda, cînd el nu era răfădat, nu avea o bună formă sportivă, aflîndu-se imediat după accident?

— Ani de zile, echipa națională a cîncis cu echipa etapei! Și rezultatele se cunoșc! Opți-că mea, diferă de cea a „voturilor” gaztelor. Opetez pentru valoarea jucătorului și nu pentru forma lui de moment...

— De la decalaj să trecem... la Dobrin. Mulți spun că acest fotbalist talentat îi purtă răchună. E adevărat?

— DUMITRU VIȘAN

IN SFERTURILE de finală ale probei de simplu masculin din cadrul turneului internațional de tenis de la Nisa, Ilie Năstase l-a învins cu 4-6, 6-2, 6-2 pe francezul Jauffre. El s-a calificat în semifinale urmînd să primească replica spaniolului Orantes. Păla (Cehoslovacia) l-a eliminat cu 6-4, 6-3 pe Ion Tiriac. În semifinalele probei de dublu Tiriac și Năstase au învins pe Orantes, Munoz (Spania) cu 6-3, 6-3, calificîndu-se pentru finală.

PESTE 12.000 de spectatori au urmărit așară în sala „Westfaliale” din Dortmund finala celei de-a 10-a ediții a „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin, în care s-au întîlnit VfB Gumbertsbach (R.F. a Germaniei), deținătoare a trofeului, și echipa Steaua București. Handbalistii vestgermani au condus la un moment dat cu 11-8, apoi cu 15-13, 16-14 ca, plîm la urmă, ei să câștige cu mari emoții la numai un gol diferență.

„Mondialele” studentești de handbal

Primul nostru meci — o veritabilă finală

— Corespondență telefonică de la G. MITROI —

Cititorii, cunosc desigur cîte ceva despre întrecerea supremă a handbalului universitar — că ne aflăm la a-4-a ediție, care se desfășoară în Cehoslovacia, între 3 și 11 aprilie și la care țara noastră participă cu o reprezentativă ambicioasă și veltară.

Organizatorii au împărțit cele 16 țipe participante în patru grupe pe avînd drept capete de atîr reprezentativele: U.R.S.S. (campionii mondiali universitari „en titre”), în grupa A; România (vicecampionii mondiali), în grupa B; Suedia (locul III la precedentele mondiale studentești), în grupa C și Cehoslovacia (ca țară organizatoare) în grupa D. Intrerarea în grupă s-a făcut în cele două grupe numite după prezidente (Suedia în grupa C și Cehoslovacia în grupa D). Este păcat, ne spunea domnia sa, că la Uherșche Hradiste, vor trebui sone din cursă trei formații foarte bune. Pentru că, de pildă, unele partide (România-Iugoslavia sau U.R.S.S.-Polonia) pot fi socotite adevărate finale ale competiției. Cîndem că toți cunosătorii de handbal din țară sînt de acord cu a-este opinii ale antrenorului Școlii, mai ales dacă amintim că echipa sa cuprinde 8 din primii noștri handbaliști ai țării.

Vedeți prin urmare că nu este vorba de o competiție acolo, și că selecționata noastră deși valoroasă este handicapată în mai multe privințe. Întîi pentru că Naționala noastră studentească nu se confundă (ca în cazul altor țări) cu naționala țării. Chiar și din cel care aveau drept de participare aici la „Universitare” ne lipsesc citiva: Gață, Goran Marinescu, n-au fost selecționați, iar Birtolom este așteptat să sosescă direct de la finală de la Dortmund, dar după consumarea celui mai greu meci (sîmbăta orele 16 cu Iugoslavia).

Sîntem handicapați și de aceeași pricină ca reprezentanții noștri studentești nu s-au antrenat suficient împreună în prima noastră partidă cu Iugoslavia, adevărata finală a competiției, fîșcării noștri sînt hotărîți să lupte pe sînt în competiția mondială. Intenționați Penu, Chidic, Gunes, Lico, împreună cu mai tinerii zburzoși Bota, Volșci și Cîrlan, reprezintă un „septet” care condus de antrenorul emerit Eugen Trofin așa cum știe el să concureze în fața unor adversari mai tari — este capabil să învingă prin alergare continuă și finețe tehnice, recunoscuta forță de joc a Iugoslavilor. Mari nădejdi se pun și în oamenii de schimb: Orban, Dan Marin, Schmidt, Ștef. Partiu și Schödel. Dacă înving în acest meci reprezentanții noștri au posibilitatea unui culoar mai bun în sferturi.

prezentativele probabile pentru această finală. Totuși, în acest norul Iugoslav s-a arătat dezamăgit de modul în care au fost alcătuite grupele, după opinia sa în grupetele A și B fiind plasate nu mai puțin de 7 pretendenți la medaliile (U.R.S.S., Polonia, R.F.G., Bulgaria din grupa A, Iugoslavia, România, Danemarca din grupa B) iar în celelalte două grupe numai două pretendenți (Suedia în grupa C și Cehoslovacia în grupa D). Este păcat, ne spunea domnia sa, că la Uherșche Hradiste, vor trebui sone din cursă trei formații foarte bune. Pentru că, de pildă, unele partide (România-Iugoslavia sau U.R.S.S.-Polonia) pot fi socotite adevărate finale ale competiției. Cîndem că toți cunosătorii de handbal din țară sînt de acord cu a-este opinii ale antrenorului Școlii, mai ales dacă amintim că echipa sa cuprinde 8 din primii noștri handbaliști ai țării.

Notă, români, am sosit primii la Uherșche Hradiste. Localitatea este capitala de județ în regiunea Moraviei de Sud, un tîrg curat și liniștit, înmbrăcat în ultimii 10-15 ani într-o haină industrială, asemănătoare cu Buzăul — cum spun bălății noștri, dar Fenu, care este din Buzău, se supără de comparație fiindcă Uherșche Hradiste are numai 18.000 de locuitori. Să mi spunem în acest capitol că am găsit aici o sală de sport agreabilă (circa 1.000 de locuri) dintre care 658 pe scaune) și o ospitalitate de care probabil ne vom aduce aminte multă vreme.

Toate cele 8 echipe ale grupelor A și B joacă în același loc, ceea ce e constituit, joi și vineri, prilej pentru antrenorii de a trage cu ochiul pe la vecini să vadă cu ce forțe au venit. Din acest punct de vedere, trebuie să spunem că ediția din acest an se anunță a fi cea mai grea și mai ridicată din punct de vedere valoric. Polonezii au adus efectul național, bulgarii la fel, iar sovieticii au venit cu veritabila echipă națională (mai reprezentativă decît cea cu care au jucat la Cluj) în trofeul „Carpata” formație cu care pregătesc participarea la Olimpiadă. În aceste condiții mondialele studentești sînt numai cu puțin sub nivelul trofeurilor mondiale de la Paris ale primelor echipe.

Subliniind nivelul deosebit de ridicat al întrecerilor, celebrul antrenor federal Iugoslav Ivan Sndi, ne vorbea într-un interviu ad-hoc despre dorința marilor puteri în handbal de a-și încerca la mondialele studentești, re-

SOCIETATEA TINERILOR

țal. Comunicăm uneori la telefon.

Rep. Ați avut în clasele mici un grup unit?

R. M. Nu. Există un grup de clasă, dar noi nu făceam parte.

Rep. Cum vă petreceți timpul liber?

R. M. Mergem la film, citim pe timp școală, facem matematică.

Rep. Ieșiți seara să vă plimbați?

R. S. Nu. Niciodată.

Rep. În timpul vostru liber nu există lacune în care să simțiți lipsa unui grup?

R. M. Lacune există, dar le umplem cu matematică.

Daniela Răducanu, clasa a X-a.

Rep. Ai un grup de prieteni?

R. D. Nu. Am o singură prietenă, o colegă.

Rep. Timpul liber îl petreceți numai cu ea? Ce faceți?

R. D. Mergem la teatru, citesc și mai ales pictez, lucrez în metal. Uneori, accidental, mă întîlnesc cu colegii.

Rep. Ai frecventat vreun cerc de arte plastice?

R. D. Nu. Pictez și lucrez la mine acasă.

Rep. Toți colegii tăi sînt izolați?

R. D. Nu. Există grupuri. Dar eu le-am găsit formate. Nu cred că pot pătrunde în ele, par înconjurate de un zid. În afara colegilor din clasă nu prea am cum să-mi fac relații.

Marius Solomon, clasa a IX-a.

Rep. Ai un grup de prieteni?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup.

Rep. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

Rep. Prietenii tăi formează un grup unit?

S. M. Da. Sîntem 10 în grup. De unde provine grupul vostru?

S. M. Sînt foști colegi, prietenii din copilărie.

Rep. Prietenia se bazează pe legătura din clasă?

S. M. Nu. Cred. Asta a fost un factor, alt factor este că locuim în aceeași zonă. Dar există și niște motive mai importante. Sîntem majoritatea preocupată de matematică, mulți din noi joacă baschet.

SOCIETATEA TINERILOR

(Urmare din pag. 1)

CARE ESTE NUMĂRUL PRIETENILOR TĂI? răspund 108 elevi din cls. IX—XII.

Specifică:	Nr. elevi	Observații
Nici unul	9	6 din cls. XII-a H
De la 1—3	44	15 din cls. XII-a H
De la 4 la 10	30	
Foarte mulți (10—25)	25	

In general relațiile tinerilor cu tinerii sînt numeroase, 55 de tineri din 108 au peste patru prieteni. Îngrijorător este numărul mare de singuratici pe care îl dă o singură clasă și încă una aflată la sfîrșitul liceului.

Unele răspunsuri mărturisesc impasul prin care trec autorii lor. Iată două răspunsuri date din clasa a IX-a: „E imposibil să dau un număr al prietenilor mei pentru că nu am”, „Singurul meu prieten adevărat este mamă”. Discrepanța dintre dorința naturală de a se împrieteni și situația momentanee este remarcabilă chiar de cei ce dau răspunsuri de felul celor de mai sus. „Nu înseamnă că sînt o singuratică...”, „Nu îmi place să fi însingurat, am destui tineri de vîrstă mea în jurul meu, dar...”.

Dar ce contează numărul prietenilor? Un răspuns din clasa a XII-a pare să nu dea importanță acestui lucru: „Uneori poți fi „în doi” alături poți fi „în zece”. În acest răspuns nu este cuprinsă ideea deosebirii calitative dintre prieteni, număr de prieteni și grupul unit. Se face un salt calitativ de la relația blîndivoacă între doi prieteni la relația multivocă din cadrul grupului.

Continuăm investigația pe această linie cu întrebarea:

PRIETENII TĂI FORMEAZĂ UN GRUP UNIT?

Specifică:	Nr. elevi	Observații
pe stîni izolate	53	doi grupuri în perspectivă, 3 grupuri slab legate
grup unit	50	
ambele relații	4	

Numerele — rezultate ale anchetei — sînt apropiate. Se observă printre cei care au prieteni izolați două situații. Unii sînt singuratici, au 1, 2, 3 prieteni cel mult și nu se poate pune problema unui grup. Alții au, dimpotrivă, mulți prieteni, unii chiar 11, 15, 20, dar acest număr mare este format din relații izolate. De ce 10—15 prieteni nu se pot uni, nu pot forma un grup? Urmărind această direcție, ne-am adresat citorva colegi cu întrebări mai amănunțite încercînd să desprindem o psihologie a vîrstei.

INTERVIURI

Ionescu Paul cl. a XI-a D.

Rep. Ai un grup de prieteni?

I. P. Da. Sîntem cinci prieteni. Dar am și doi-trei prieteni izolați.

Rep. De cînd îi cunoști și ce vă unește?

I. P. Îi cunosc de 5 ani. Eram mai mulți inițial, colegi de clasă, apoi ne-am despărțit viața.

Rep. Viața?!

I. P. Unul a rămas repe-

Adrian Cenușă, clasa a X-a E.

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. A. Am un grup de 10 oameni.

Rep. Cînd și unde v-ați cunoscut?

C. A. Ne-am format un grup de vreo 6 luni, sîntem dintr-a X-a și a XI-a de la „Sadoveanu”.

Rep. Ce crezi că vă leagă pe voi?

C. A. Multe. Sîntem toți foarte veseli. Trei din noi fac baschet și alți trei au făcut înaintea. Jucăm toți tenis de cîmp, locuim în aceeași zonă. Ah, era să uit principalul. Desenăm cu toții tot timpul, majoritatea vrem să devenim arhiteci.

Rep. Ce faceți cînd vă întîlniți?

C. A. Mergem la teatru, la film. Ne întîlnim serile, ne plîmbăm, mergem la cofetărie, și desigur caieri, din cînd în cînd.

Marius Rădulescu și **Sorin Rădulescu**, clasa a XI-a E.

Rep. Aveți un grup de prieteni?

R. M. Nu. Avem cam zece prieteni izolați.

Rep. De unde vă cunoașteți?

R. S. Sînt foști colegi din școala generală și colegii noi.

Rep. Cînd vă întîlniți cu ei?

R. S. Foarte rar. Accident-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

Rep. Ai un grup de prieteni?

C. E. Nu. Am 3 buni prieteni, dar nu un grup.

Rep. Și ei sînt izolați?

C. E. Nu. Unii din ei au un grup.

Rep. Ești căpitan în echipa de baschet a școlii. Membrii echipei nu se văd și în afara meciurilor?

C. E. Mă înțeleg bine cu fețele, dar nu mă văd cu ele decît la antrenamente și la meciuri. Ele sînt toate din cla-

NOI PREMERE CINEMATOGRAFICE

TREC-LELE!

Realu zestreă domniței

CAPITANUL FORDA

(continuarea serialului început cu filmul HAIDUCII LUI ȘAPTECAI
Scenariul: EUGEN BARBU, MIHAI OPRÎȘ
Regia: DINU COCEA
Cu: Florin Piersic, Marga Barbu și alții.

Producție a studioului Jadran Film-Zagreb
Scenariul și regia: FADIL HADZIC

Producție a studiourilor cehoslovace
Regia: JOSEF PINKAVA
Cu: Michal Vavrusa, Vladimir Brabec, Milena Dvorská, Drahomira Hofmanova, Jiri Vala

Congresul P. C. U. S.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — Corespondenții de la L. Duja, și S. Poiana: Congresul al XXIV-lea al P.C.U.S. și-a continuat vineri lucrările la Palatul Congreselor din Kremlin, sub președinția lui A. I. Peșev, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S.

I. V. Kapitonov, președintele Comisiei de validare a Congresului, a prezentat raportul acestei comisii.

Au continuat apoi dezbaterile pe marginea raportelor de activitate al C.C. al P.C.U.S. și Comisiei centrale de revizire a P.C.U.S.

Despre realizările obținute în cincinul precedent în dezvoltarea industriei și agriculturii, despre creșterea calității a producției industriale, a corbit A. I. Snečikov, prim-secretar al C.C. al P.C. din Lituania. El a subliniat necesitatea procesului de modernizare continuă a activității economice în republică.

Mareșalul Uniunii Sovietice, A. A. Grečko, ministrul apărării al U.R.S.S., a corbit despre in-

tărirea forței de apărare a țării și despre activitatea organizațiilor de partid din armată și flota sovietică.

Șeful de brigadă F. S. Kuralionok, de la Direcția de construcții a trustului „Nefestrot” din regiunea Vitebsk (Belorusia), a relatat despre amploarea industriei petrochimice din Belorusia, despre construirea combinatului petrochimic și a rafinării de la Novopolok, despre apariția și dezvoltarea, pe această bază, a orașului cu același nume.

I. G. Kebin, prim-secretar al C.C. al P. C. din Estonia, a subliniat necesitatea întăririi legăturii cu masele, a consultării directe cu acestea. Referindu-se apoi la activitatea în domeniul economiei, corbitorul a relevat că, în anii actualului cincin, întregul spor al producției din republică se va realiza pe seama creșterii productivității muncii.

E. M. Tjajelnikov, prim-secretar al C.C. al Comsomolului, a corbit despre activitatea de educare și formare profesională a tinerei generații, pentru sporirea

aportului ei la înfăptuirea noului cincin.

Au mai luat cuvântul I. I. Bodul, prim-secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Moldovenească, A. V. Gheorghiev, prim-secretar al Comitetului de finit Altai al P.C.U.S., și G. Mazanov, președintele colhoz din regiunea Herson.

Congresul a fost salutat de J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Recolționar Mongol, Nguyen Van Hieu, membru al Prezidiului C.C. al F.N.E. din Vietnamul de sud, Kim It, membru al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Mialko Todorovic, membru al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Luis Corcalan, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Chile, Gus Hall, secretar general al Partidului Comunist din S.U.A., și Rajeswara Rao, secretar general al Consiliului Național al Partidului Comunist din India.

Lucrările Congresului conti-

Convorbiri româno-belgiene

La 1 aprilie, George Măcovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, care se află într-o vizită la Bruxelles, a fost primit de Pierre Harmel, ministru afacerilor externe al Regatului Belgiei, și a participat la o sesiune de lucru la sediul Ambasadei României în Belgia.

Cu prilejul prezentei sale la Bruxelles, George Măcovescu a făcut un schimb de păreri cu E. Davignon, director general în Ministerul Afacerilor Externe belgian, în legătură cu unele aspecte ale relațiilor bilaterale și asupra altor probleme de interes comun.

BUDAPESTA: În memoria eroilor români

BUDAPESTA 2. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Pinte, transmite: Cu prilejul celei de-a 26-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, la Cimitirul Rakosliget din Budapesta ai eroilor români căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei, a avut loc solemnitatea depunerii unor coroane de flori din partea Consiliului Prezidențial al Republicii, a Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, a Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic, din partea Ministerului Apărării Naționale.

A fost depusă, de asemenea, o coroană de flori din partea Ambasadei Republicii Socialiste România la Budapesta.

La solemnitate au luat parte Horgos Gyula, ministrul siderurgiei și construcțiilor de mașini, Valyi Peter, ministrul finanțelor, Gyenes Andras, adjunct al ministrului afacerilor externe, Kovacs Pal, adjunct al ministrului apărării naționale, și alte persoane oficiale ungare, precum și membri ai corpului diplomatic acreditat la Budapesta.

de peste hotarele

FESTIVITĂȚILE DE LA HELSINKI

În cadrul manifestărilor consacrate celei de-a 26-a aniversări a Asociației de prietenie Finlanda-România, la 1 aprilie a avut loc la Helsinki deschiderea expoziției „București — Capitala României”, prezentată sub auspiciile primăriei orașului Helsinki și Asociației de prietenie. Cu acest prilej, primarul capitalei Finlandei, Teuvo Aura, și Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., au fost scurte alocuțiuni.

La vernisaj a fost de față dr. Mircea Stănescu, ambasadorul României la Helsinki.

Alegeri în Argentina?

Președintele Argentinei, generalul Alejandro Lanusse, care și-a asumat săptămîna trecută funcția supremă în stat, a afirmat joi seara că „obiectivul fundamental” al guvernului său l-ar constitui organizarea de alegeri. Declarația lui Lanusse a fost făcută la sfîrșitul primei reuniuni a noului guvern.

În aceeași seară, ministrul de Interne, Morr Hôig, a anunțat într-un discurs radiotelevizat că guvernul a hotărît să ridice restricțiile impuse în 1966 activității partidelor politice din Argentina. El a precizat că a avut în acest sens o serie de întrevuederi cu liderii partidelor politice, urmînd ca în termen de 90 de zile guvernul să facă cunoscut programul său în legătură cu organizarea alegerilor și normele de desfășurare a campaniei electorale.

După cum se știe, ultimele alegeri din Argentina au avut loc în 1963. Președintele Arturo Illia, care a cîștigat acest scrutin, a fost răsturnat în 1966 printr-o lovitură de stat militară, iar activitatea partidelor politice a fost interzisă.

ORIENTUL APROPIAT

● Declarația președintelui R. A. U.
● Poziția oficială a R. F. G.

Președintele Republicii Arabe Unite a definit într-o „manieră clară, acută și definitivă poziția țării sale față de toate aspectele pe care le implică criza din Orientul Apropiat și care fac, în momentul de față, obiectul unei ample discuții pe plan internațional”, anunță agenția M.E.N. Președintele Anwar Sadat a precizat că „inițiativa egipteană privind deschiderea Canalului de Suez rămîne în continuare valabilă” și a menționat acele măsuri practice care, după părerea sa, ar trebui adoptate în acest scop o dată cu începerea retragerii părții la trupelor israeliene, considerată ca primă etapă în direcția retragerii totale. R.A.U. este dispusă să reintreprindă lucrările pentru deblocarea canalului; R.A.U. este gata, ca încă la amosarea acestor operațiuni, să prelungească înclecare focalul pe o perioadă limitată, pentru a permite ambasadurii Gumar Jarring să stabilească un calendar în vederea aplicării rezoluției Consiliului de Securitate în sîrșit, a spus președintele; Sadat, forțele armate ale R.A.U. vor traversa Canalul în vederea asumării responsabilității lor naționale pe malul răsăritean al Suezului.

Forța nu poate constitui un mijloc de a obține o modificare teritorială, a adăugat Ahlers. El și-a exprimat convingerea în reușita misiunii Jarring.

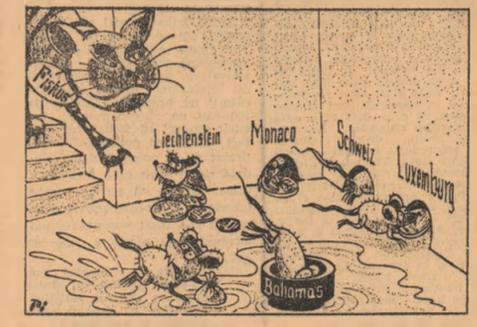
„Oazele evaziionismului fiscal”

● MAI MULTE FIRME DECît LOCUITORI ● CUTII POSTALE ȘI DISCRETIE ABSOLUTĂ ● „TAXA DE ȘTAMPILĂ” ȘI PARADISUL DIN BAHAMAS ● FRAUDE DE MILIARDE.

Gratie unui sistem foarte blînd și marelui de impozite, ca și datorită unei extreme discreții a fiseului, micul ducă Liechtenstein a devenit, în ultimii ani, un veritabil paradis al evaziionismului fiscal. Unii observatori remarcă chiar, că numărul diferitelor firme și societăți străine care și-au stabilit sediul la Liechtenstein este mai mare decît... numărul locuitorilor ducăului.

Micul ducă Liechtenstein, situat pe Valea Rinului superior, „înghesuie” între masivele muntoase din Austria și Elveția, are o suprafață de numai 160 de kilometri pătrați și numără 21.000 de locuitori. Cîte ceva există în Liechtenstein nu se specifică în nici un fel de statistici locale. E foarte probabil, însă, că numărul lor nu ar fi suficient dacă fiecare din puzele de firme străine ar ocupa un etaj de imobil sau, măcar, un apartament întreg. Aprecierile despre numărul „societăților filice” și al firmelor sub filarelor firmelor străine, din micul ducă variază între 20.000 și 25.000. Sfera lor de activitate înbrînzăiește operațiuni diferite, de la tranzații comerciale internaționale la tranzații bancare, operațiuni de investiții și vânzarea de licențe.

În timp ce aproape pretutindeni în lume bariera impozitelor se ridică la cele mereu mai înalte, Liechtensteinul face o excepție flagrantă. Singurul impozit pe afaceri perceput aici, asanumitului „impozit anual pe existența întreprinderii” constă într-un procent de... 0,01 la sută din valoarea capitalului declarat. Oțete tranzații și este absolut liber de orice povară fiscală. „Înființarea unei firme în Liechtenstein, renacere specializată în materie de la reputatul cotidian economic britanic „FINANCIAL TIMES” este tot atît de simplă și ieftină ca și declararea unei mesteri la un ofleu de stare civilă din Anglia”. În plus, discreția cu privire la tranzații este mai perfectă decît oriunde. Registrul comercial

„Să scope cine poate”... cum vede caricaturistul ziarului vest-german INDUSTRIEKURIER fuga societăților spre „oazele evaziionismului fiscal”.

din Liechtenstein nu poate fi niciodată consultat. Chiar și societățile pe acțiuni nu sînt obligate la publicitate. Firmele respective nici nu pot fi măcar vizitate pentru că, cele mai multe dintre ele nu dispun nici măcar de un birou, ci doar de o cutie poștală (de aci denumirea ironică „firme — căsuță poștală — în fond, veritabile „case de economii” pentru concerne care trisează fiscal: numai o singură clădire cu un etaj și 18 camere din centrul capitalei — Vaduz, adaposteste reprezentanțele a 326 firme, aproape toate gen „firmă — căsuță poștală”). În ultimele luni se face o mare reclamă unei inovații specifice Liechtenstein: construirea primelor „biroteluri”. E vorba de o combinație de hotel și amonajări de birou care să asigure firmelor străine numit „loc de parcare”, ci și cea mai modernă tehnică de birou pentru activitatea lor.

Liechtensteinul nu este decît unul din „oazele evaziionismului fiscal”.

● În cantonele elvețiene

„CAZUL CALLEY”

Președintele S.U.A., Richard Nixon, a dispus joi eliberarea din închisoare a locotenentului William Calley, condamnat miercuri de către Curtea Martială de la Fort Benning la muncă silnică pe viață pentru asasinarea cu premeditație a unui soldat în timpul asacruului comis la 16 martie 1968 de către plutonul său în satul sudvietnamez Song My. Purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a precizat că, potrivit hotărîrii președintelui, Calley va beneficia, până la încheierea procedurii legale de apel la instanțele superioare, de același tratament pe care l-a avut în timpul desfășurării procesului.

„NOI CIOCNIRI ÎN IORDANIA

În noaptea de joi spre vineri, situația în Iordania a devenit din nou incordată, semnalindu-se de incidente mai numeroase decît în zilele precedente.

Un purtător de cuvînt al aceluiași ministru a anunțat, de asemenea, că în noaptea de joi spre vineri fetele din aer au aruncat în aer un tronson al conductei petroliere, care alimentează cu țiței din Arabia Saudită rafinăria din orașul iordanian Zerka, situat la 25 km nord-est de Amman.

„RELATII DIPLOMATICE CHINO-CAMERUNEE

Pe de altă parte, Comandamentul general al forțelor revoluției palestinene (C.G.F.R.T.) de la Beirut a dat publicității, în care se arală că, în ultimele trei zile, au avut loc ciocniri între forțele armate iordaniene și unitățile de comando palestinene, în diferite părți ale Iordaniei.

„MÎȘCARE GREVISTĂ ÎN ITALIA

În diferite regiuni ale Italiei continuă acțiunile revendicative ale oamenilor muncii. La Napoli a avut loc o manifestație a muncitorilor din diferite întreprinderi industriale, care s-au intrunit apoi în fața sediului Adunării regionale. Fi au cerut autorităților să se ia măsuri împotriva șomajului și să se sisteze represuniile contra participanților la greve. Manifestația a fost sprijinită de simpatizanți locali aparținînd C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. O demonstrație de mare amploare a

INSEMNĂRI DIN UNGARIA de pe insulă...

O uzină instalată pe o insulă. Totul părea simplu și încă înainte de a cunoaște Budapesta încercasem să-mi imaginez decorați de pe „Csepel”. Dar urcînd pe înălțimea ce domină Budapesta — prefază... panoramică la investigarea orașului — mi s-a oferit priveliștea unei aglomerări industriale care avea să refuzeze presupunerile mele. Petecul de pîmînt pe lîngă care Dunărea se scurge imposibil adăpostea... 19 uzine — de la oțelării și pînă la fabrici de mașini-unelte.

„Csepel” înseamnă un combinat metalurgic ale căror dimensiuni le relevă numărul muncitorilor săi: 38.000. Pe insula înbrînzăită de Dunăre metalul parcurge drumul pînă la produsul final. În multe cazuri, acest „produs final” îl constituie motocicletele sau bicicletele (fără a omite o gamă largă din care nu lipsesc motoarele, autocamioane și mașini-unelte). Giteam într-o stație de fier și am văzut în „Csepel” se livrează de 20 de ori mai multe motocicletele decît în perioada antebelică. De altfel nu-i singurul domeniu în care cifrele indică un încreștător progres: la producția de țevi creșterea este de cinci ori.

„Uzina — insulă” își are începuturile ei în ultimii ani ai secolului trecut. Vîrstă înzestrată respect. Dar la „Csepel” nu descoperi semnele bătrîneții (fîrte, dacă faci abstracție de ziduri pe care anii, nemiloși, și-au lăsat amprentele). Impresia de vitalitate o degază nu numai strălucul de amplasamente industriale, în care trepidă uzașul nu se stinge în niciuna din orele zilei sau ale nopții, ci și cel ce muncesc în halele răcoase de zgomete specifice. „Cei mai mulți sînt tineri...” — mi s-a spus la comitetul K.I.S.Z. Tineri care au descoperit la „Csepel” romantismul unor profesioniști ce nu presupun nici voiaje cosmice și nici aventuri în largul oceanelor. I-am cunoscut pe cițiva din ei și m-a impresionat maturitatea lor, consistența faptului că, în viața nu poate fi confundată o idee asfaltată pe care te plimbi fără grijă.

Despre tinerii țării vecine am avut prilejul să discut cu tovarășii de la K.I.S.Z. Din cei 10.000 de cetățeni ai Ungariei, 1878.900 sînt tineri care au implinit 15 ani dar nu au depășit 26. Este o grupă de vîrstă esențială, deoarece în acești ani se decide drumul vieții, se realizează formarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările în care se realizează dezvoltarea profesională, se obține bagajul de cunoștințe cu care se pătrunde în diverse meserii. 1.026.000 tineri — între 15—26 ani — muncesc în industrie, comerț și transporturi. Deci își cîștigă existența, au devenit o prezență activă în diferite sectoare ale economiei. 45 la sută din ei sînt muncitori calificati, procentaj înalt pentru țările